

ANGELOLOGIE DĚJIN 2

SYNCHRONICITA A PERIODICITA V DĚJINÁCH

EMIL PÁLEŠ

Sophia 2012

OBSAH

Stručné shrnutí některých hlavních myšlenek této knihy vyšlo pod názvem *Sedm archandělů. Rytmy inspirace v dějinách kultury a přírody.*

Aktuální informace o knihách z vydavatelství Sophia i o Škole angelologie najdete na www.sophia.sk.

ANGELOLOGIE DĚJIN

© RNDr. EMIL PÁLEŠ, CSC.

titulní kresby ke kapitolám: Mgr. Zdislava Sýkorová

grafické zpracování: Ing. Peter Malatin

překlad ze slovenštiny: Mgr. Kamila Hermannová

statistický software: RNDr. Martin Mátovský, RNDr. Peter Kvasnička

přední strana obálky Edward Burne-Jones: Anděl pátého dne stvoření

zadní strana obálky Edward Burne-Jones: Anděl šestého dne stvoření

© 2012 vydavatelství *Sophia*, Bratislava

3. publikace v edici *Základy duchovní vědy*

ISBN 978-80-970688-2-0

Předmluva	489	Tabulky	498
---------------------	-----	-------------------	-----

ORIFIEL

Saturnská osobnost.	506	Španělská móda	581
Démon závidí. Kyselost.	512	Eleatští filosofové. Eternalismus a temporalismus	583
Olovený proces v přírodě a v člověku	514	Stoická filosofie	584
Stáří, zima života.	518	Determinismus a mechanicismus. Descartův anděl	586
Trůny, duchové vůle	520	Romanizace římskokatolické církve.	590
Saturnská božstva. Paměť.	521	Hvězdná chvíle Vatikánu. Boj o investituru	591
Původ ras.	525	Jezuité.	592
Plnost a prázdnota písma	526	Campanellův „Sluneční stát“	599
Orifiel a Římané.	527	Jezuitský stát v Paraguayi.	599
Dva talenty Římanů: rétorika a historie.	529	Konzervativci a liberálové.	601
Orifiel a dějiny dějepisu	530	Temnosvit v malbě. Psychologie černé barvy	602
Orifiel jako zákonodárce	536	Pochmurní králové	606
Orifiel a centralistický imperialismus	539	Synové Ptaha a Saturna	610
Orifiel v poříčí Indu a Nilu	540	Benediktinské mnišství.	612
Vznik císařství. Augustův Řím a čínská Čína.	541	Poustevnícké hnutí kolem roku 1000.	613
Podobnosti mezi Římem a Čínou	546	Kajícíci, poustevníci, asketi	614
Limes romanus a čínská zeď.	547	Puritáni. Amiši	617
Saturn jako hranice sluneční soustavy.	547	Starý a mladý čas.	618
Ašóková Indie. Orifiel v Americe	552	Urania, múza astronomie.	620
Justinián. Malý Orifiel.	555	Hraniční obory astronomie	626
Zrod absolutismu	557	Mechanika, optika, mineralogie	628
Amerika, nový Řím	563	Rodina saturnských věd	632
Orifiel a monumentální architektura.		Mumfordův mýtus o megastroji.	635
Megaloty a pyramidy	568	Geologický věk Kozoroha.	636
Kámen jako stavební materiál orifielského věku	571	Dlouhověkost.	642
Orifielská signatura v architektuře	572	Postupné vtělování duše během těhotenství.	643
Románský sloh	578	Obsedantně kompulsivní porucha osobnosti	648
Lebka a makovice. Sférické tvary v přírodě.	579	Kdo je archanděl Uriel?	650

ANAEL

Knížectví, duchové národů	674	Anael a praslovanština	693
Venuše v astrologii a astronomii.	676	Uzzaelova porážka	694
Paní lásky a krásy.	677	Povýšení Inanny. Sargon akkadský	695
Venuše jako rodička a ochránkyně mrtvých	679	Synové a chráněnci Afrodity. Zjevení Marie	698
Venuše a Mars. Láska a válka	682	Anaelský Řím. Rodina	701
Kosmologie Inků.	683	Hudba, tanec a móda v anaelském Římě	703
Solovjov o Krásnu	684	K rozpadu Římské říše	705
Puberta	685	Teotihuacán. Nazca.	706
Těstovitost a ostrost písma	687	Gotická móda	708
Sladká chuť. Vídeň	688	Vlasy. Pozdní rokoko a empír	711
Venušina země: Sýrie.	689	Hippies, děti květin.	714

Archanděl Anael a dějiny hudby	715	Leeova křivka nepokojů v Číně	810
Klasická hudba. Mýtičtí zpěváci	718	Revolucionáři, mystici a heretici	813
Mimoevropská hudba	720	Anarchismus	815
Sangamová a kávjová poezie.		Popperův omyl	820
Vtělení Sarasvatí	722	Vznik nacionalismu.	821
Archanděl Anael a poezie	724	Vznik heraldiky	830
Venušské literární druhy. Lyrika.	731	Proč romantici umírají mladí	835
Krajinomalba. Zahrady.	733	Tuberkulóza jako venušský démon.	842
Citovost výtvarného umění.	736	Lucifer, padlá Jitřenka	844
Inspirátorka krásných umění.	738	Venušská porucha osobnosti – narcismus	850
Paleolitické Venuše	741	Mučednictví a sebevraždy.	853
Jeskynní malby v Altamiře. Pravěký věk Vah	742	Alchymie. Vznik chemie.	858
Mystická láska jako cesta k Bohu	743	Dějiny psychologie	865
Šaktismus	746	Dějiny zoologie	868
Alvárové. Bhaktické hnutí v 8. století	747	Venušská rodina umění a věd.	871
Exploze zbožnosti ve 13. století	749	Měděný proces v přírodě. Duševní měď	873
Svatý František a Džaláluddín Rúmí	751	Estetický psychologický typ	877
Serafinský rytmus duchů lásky	752	Fyziognomie krásy.	880
Trubadúři a dvorní láska	753	Venušská fyziologie	885
Německá mystika, sufismus a zen	755	Venušská embryologie.	892
Slavní milenci	764	Barevnost a krása v přírodě.	
Ženy na královském trůně	770	Geologický věk Vah.	894
Krásní králové	784	Vznik hlasu	903
Prorokyně, vědkyně a filosofky	789	Vznik létání	907
Krásné ženy a soumrak království	792	Lucidní snění	913
Romantismus.	794	Vznik sociálních vazeb	916
Helénistický romantismus	798	Vznik teplokrevnosti.	922
Epikureismus.	800	Venušská metamorfóza. Puberta přírody.	926
Prométheus. Duch hrdosti a vzdoru	801	Tělesná výška v minulosti	933
Romantismus ve Vietnamu	804	Venušská chemie. Aromaticnost, dusík	934
Napoleon Bonaparte	805	Rozdělení pohlaví a vznik smrti.	
Sorokinova studie nepokojů v Evropě.	807	Smysl krásy a lásky.	940

SEDM ARCHANDĚLŮ NA KRESBÁCH DAVIDA NEWBATTA

Hudobní a výtvarné zobrazení andělů	1000	Archanděl Michael	1009
Archanděl Gabriel	1003	Archanděl Samael.	1011
Archanděl Rafael	1005	Archanděl Zachariel.	1013
Archanděl Anael.	1007	Archanděl Orifiel	1015
Citovaná literatura	1017	Prameny ilustrací	1032

PŘEDMLUVA

Angelologie dějin popisuje vlny inspirace v kolektivním nadvědomí a podvědomí lidstva. V každé době a ve všech civilizacích se lidem z tajuplných hlubin jejich duševnosti vynořovaly touhy, sny, nálady a pocity, zaznívalo k nim neslyšné slovo a vystávaly před nimi vnitřní obrazy, které se staly určujícími pro směřování jejich životů. V závislosti na dobové a místní tradici se taková zkušenost vykládala jako zjevení Boha či bohů, andělů, vnuknutí múz, zesnulých předků nebo jako podprahová činnost mozku. Věřící i nevěřící podávají svědectví o okamžicích inspirace, která se zhmotnila v jejich tvořivé činnosti: v transfiguraci jejich hodnotového žebříčku a estetickém cítění, v uměleckých stylech a myšlenkových proudcích, v geniálních objevech věd a technické vynalézavosti, ve střídání náboženských kultů a proměnách společenského řádu.

V centru pozornosti této knihy je **nenáhodný časový řád, který se projevuje v obsahu inspirací.** Stejnou nebo podobnou vnitřní zkušenost prožívali lidé v různých koutech světa současně a nezávisle na sobě navzájem. Na odlehlých koncích světa se nejednou pracovalo na stejných myšlenkách a dílech, takže lze v pravém smyslu slova hovořit o věku filosofů či věku básníků, věku monumentálních staveb nebo věku válek. Tyto věky se navíc pravidelně opakují. Po daném typu civilizace následuje s nenáhodnou pravděpodobností jiný určitý typ. Analogické konfigurace hodnot a kulturní tvarosloví se vracejí periodicky v jakýchsi renesancích. Nikdy se neopakují identicky, ale v každé civilizaci a v každé době se vynořují obměněné. Oddělením toho, co se opakuje, od toho, co je náhodné, lze vydestilovat čisté psychické pravzory (jungovské archetypy).

Časová následnost, **pořadí pravzorů v dějinách kultury je stejné jako v individuální biografii jednotlivce.** Konfigurace vlastností a schopností, které jsou typické pro jednotlivá věková stádia od dětství po stáří, formují ve stejném pořadí, ale v pomalejším tempu cyklicky dějiny. Tak lze vskutku hovořit o dětské kulturní morfologii, o světových pubertách nebo o starécké epoše dějin.

Jelikož každý duševní proces je spojený s nějakým tělesným procesem (a okruhem orgánů), **stejně pravzory se odrážejí i v dějinách přírody.** V proměnách stavby rostlin a zvířat a v jejich způsobu života se dají pozorovat synchronní konvergence – živí tvorové dávno oddělených vývojových linií směřovali (mutovali) k analogickým formám nezávisle na dědičnosti i prostředí. V evoluci existoval věk krásy, věk kostnatění, věk zbrojení...

Dávno se opakující společné formy (pravzory) tak hledáme, nacházíme a zkoumáme na třech časově odlišných rovinách: v duševním vývoji člověka během jednoho života; v kulturních formách během tisíciletí dějin; a v tvarech přírody během stamiliónů let evoluce. Na všech třech rovinách **nás zajímá moment inovace, tvořivosti.** Tušíme zákonitý řád, který se na pozadí toho všeho rýsuje.

A zjišťujeme, že znovuobjevujeme dávno zapomenuté. Otcové našich otců tyto praformy ducha znali a z kondenzovanou moudrost o nich nám zanechali v obrazech božstev či archandělů. Sedm nejvýraznějších pravzorů kolektivní psychologie dávali do souvislosti se sedmi okem viditelnými tělesy sluneční soustavy. **Sedm archandělů si představovali jako sedm samohlásek tvořivého Božského slova.** Ty spolu s duchovními inteligencemi souhvězdí (souhláskami) v měnících se vzájemných konstelacích vytvářejí

James Tissot: Zjevení anděla Zachariášovi, kolem 1890.

Ambroise Crozat: Zachariášovo vidění – sedm očí Božích, 18. stol.

William Blake: Zachariášova vize. Sedm planoucích světél je sedm duchů, kteří jako sedm očí Božích prohledávají celou zemi, kolem 1800.

NIKDY NELZE DOST VELEBIT TĚCHTO
SEDM SPRÁVCŮ SVĚTA, PŘEDSTAVOVANÝCH
SEDMI PLANETAMI... JE ÚTĚCHOU A
DOBRÝM ZNAMENÍM, ŽE V TOMTO STOLETÍ,
Z MILOSTI BOŽÍ, KULT TĚCHTO SEMI
PLANOUČÍCH SVĚTEL, TĚCHTO SEMI HVĚZD,
V KŘESŤANSKÉM SPOLEČENSTVÍ ZNOVU ZÍSKAL
VEŠKERÝ SVŮJ LESK A NÁDHERU.

PIUS V.

slova a věty na obloze, skrze něž povstal svět v celé své rozmanitosti. Příroda, dějiny a člověk sám tak byli vysloveni, vyzpíváni chóry andělů, vznešenými a ušlechtilými pravzory ctností a krás na duchovním nebi.

V křesťanské, židovské, arabské, babylonské, egyptské, indické, čínské a indiánské tradici máme i konkrétní údaje, data, kdy která duchovní mocnost inspirovala svět, a poznatky o jejich cyklickém střídání. Některé z nich – obzvláště ty tradované na západě – jsme zde prověřili a zjistili jsme, že **tradiční data vlád archandělů odpovídají reálným vlnám tvořivosti v dějinách.** Tato kniha přináší první přesvědčivé důkazy o tom, že skutečně existují kulturní rytmy (což se po většinu 20. století popíralo) a že byly známy již ve starověku. Poprvé si jasně uvědomujeme, že středověká nauka o andělech (angelologie) měla svůj reálně existující předmět. Nebyla jen fantazií či spekulací. Pravdivě popisovala intersubjektivní vnitřní zkušenost lidí a z ní plynoucí dějinnou kulturní dynamiku. Nakolik tyto vlny ducha, tvořivosti a kultury souvisí či nesouvisí s periodickými pohyby astronomických těles, je otázka, která je v této knize okrajová a nechávám ji otevřenou.

Angelologie je starověkou epistemologií. Zachycuje střídání kolektivních podvědomých struktur, které v současnosti znovuobjevujeme pod názvy *paradigma*, *epistémé*, *archetyp* nebo *soustava pravdy*. Jsou to hodnotové a estetické intuice, které se v dané době pociťují jako samozřejmé, ale racionálně se nezdůvodňují. Jedna hodnota nebo kvalita podbarvuje celé vnímání i smýšlení o světě a tvoří duchovní osu, kolem níž se uspořádávají všechny složky kultury. Utváří navzájem si odpovídající typy vědy, umění, náboženství a společnosti a svazuje je společnou vnitřní logikou. Jako jsou list, květ, plod a semeno vyrostlé ze společného kořene proniknuty jednotou estetikou a očividně patří k sobě, tak **duch času** sjednocuje tvář své doby.

Nejstarší duchovní tradice si v této knize podávají ruku s posledním špičkovým výzkumem současných věd a navzájem se osvětlují. Angelologie se sbíhá a setkává s aktuálními výzkumy současnosti a to je jedno z jejích nejpřesvědčivějších potvrzení. Například švýcarský psychiatr Luc Ciompi významně přispěl k pochopení emocionálních základů lidského myšlení.^{Ciompi} **Cítění hraje ve vztahu k myšlení mnohem významnější roli, než se dosud připouštělo.** Funguje jako kognitivní operátor, který organizuje a stmeluje stavební kameny poznatků do smysluplného celku. Rozhoduje již o tom, čemu věnujeme pozornost a co přehlédneme, co si zapamatujeme a co zapomeneme, či jakým způsobem spojujeme fakta do souvislostí. Původní afekt časem ustoupí do nevědomí a zanechává vyběhané myšlenkové zvyky, hotové vzorce chování a celé světonázorové budovy sestávající z logicky pospojovaných fakt, jejichž původu si jejich nositelé již nejsou vědomi. Není potřebné zdůrazňovat, jak dramatický význam to má pro vzájemné dorozumění jednotlivců i celých kultur.

Všimněte si, že až potud **naše bádání spadá plně do rámce standardní vědy a splňuje kritéria vědeckosti.** Křivky tvořivosti v dějinách jsou empirické, nezmění se jen proto, že někdo věří nebo nevěří v anděly. Stejnou psychickou zkušenost mají ateisté i věřící různých směrů, jen si ji jinak vykládají. Až když se ptáme na původ a skryté příčiny těchto zkušeností, překračujeme obzor empirického bádání; a vstupujeme do prostoru hypotéz a metafyziky, kde se nabízí několik možných vysvětlení z pohledu různých filosofických paradigmat. Tutéž zkušenost se můžeme pokusit vysvětlit ma-

terialisticky i idealisticky. Přitom z povahy jevu můžeme usuzovat o charakteru příčiny a konstatovat, že různé myšlenkové modely jsou skutečností koroborovány lépe či hůře.

Konkrétně zde zkoumaný fenomén je možné velmi dobře vystihnout v termínech platónského idealismu. V rámci materialistických představ o světě zůstává nevysvětlený, ne-li nevysvětlitelný, neměl by existovat a pokusy vysvětlit ho zcela chybějí nebo jsou příliš komplikované a těžkopádné. Osobně se podílím na prověřování hypotéz v obou směrech a **bojuji za předběžnou rovnoprávnost (obou) filosofických paradigmat ve vědeckém výzkumu,** aby směla ukázat, co dokážou. Pokud měly nejslavnější vědecké osobnosti právo luštit hádanku světa ze zorného úhlu atomismu, který byl 2300 let čirým nedokázaným předpokladem, a nakonec se ukázal jen zpola pravdivý, ale v určitých směrech plodný – tak musí mít platonici právo diskutovat o světě v termínech pravzorů, idejí a andělů, hlavně pakliže tato myšlenková perspektiva vykazuje v jiných směrech explanační a predikční schopnost a je užitečná.

K tomuto dobrodružství poznání budou mít co říci obě strany: materialisté i idealisté. Důležitými kameny do mozaiky přispívají jedni i druhí. Například Julian Jaynes, psycholog z Princetону si uvědomil, že **dávnověké zprávy o zjeveních bohů byly jednoduše věrným popisem zážitků prožívaných subjektivně jako skutečné** (a žádnou teoretickou spekulací nebo hromadným podvodem, který by někdo všude organizoval již od nepaměti).^{Jaynes} Identifikoval atavistické struktury v mozku, které se na takovémto zážitku zjevení mohly podílet: Wernickeho oblast pravé hemisféry komunikovala prostřednictvím anteriorní komisury s levou hemisférou, kde byla slyšitelná jako „hlas boží“. Po přechodu k současné formě vědomí, někdy v čase mezi Homérem a Sokratem, se tyto procesy vnořily do podvědomí, překryté novou, racionální formou vědomí. Například Aischylos ve svém dramatu popisuje, jak Oresta pronásledovaly Erinye – napadaly ho jako samostatné bytosti zvenčí a škrábaly drápy. Euripidés o něco později při stejné scéně namísto drápů bohyň pomsty hovoří již jen o vnitřním „hryzáni svědomí“. Staré struktury však působí podprahově dále, aktivují se ve výjimečných případech, nebo se dají stimulovat experimentálně elektrodou – a lidé potom téměř reálně-smyslově vidí a slyší osoby, které tam fyzicky nejsou. Jen elektroda na nervovém zakončení jim nekomunikuje žádné smysluplné poselství, na rozdíl od skutečného života, kdy se takto mohou zjevit třeba i pravdivé budoucí události.

Inteligentní obsahy zjevení Jaynes připisoval nevědomé činnosti pravé hemisféry mozku: to ona uskutečňovala komplexní výpočty, promlouvala k člověku na předracionálním civilizačním stupni jako boží hlas, jí se klaněli a ona vybudovala teokratické civilizace jako Sumer a Egypt. Ale i kdyby původcem těch zjevení byla duchovní bytost, také by se nakonec odrazila v mozku nějakou aktivitou, kde by si je člověk uvědomil jako vnitřní obraz, hlas nebo volní impuls. Jaynes tak učinil jeden krok k moderní angelologii. Druhý činíme v této knize: **Intelligence projevující se v duchovním zážitku zjevení není a nemůže být uzavřena v lebce jednotlivce samotného.** Kdyby byla jen produktem individuálního mozku, vznikala by v libovolném čase libovolná zjevení; ve skutečnosti však stejná vnuknutí přijímá současně a nezávisle na sobě řada osob.

Dějiny zjevení vyžadují pojmout nějaký faktor, který působí celosvětově již od prehistorických dob. S chronobiologií ho hledáme v astronomických cyklech, rytmech slunečního větru, geomagnetismu a proudění mag-

William Adolphe Bouguereau: Orestovy vřičky svědomí, 1862.

JSME ZVYKLÍ ODVOZOVAT HLUBOKÉ DĚJINNÉ
PŘEMĚNY VÝLUČNĚ Z VNĚJŠÍCH PŘÍČIN. ALE JÁ
SI MYSLÍM, ŽE VNĚJŠÍ OKOLNOSTI JSOU ČASTO
VÍCE MĚNĚ POUZE PŘÍLEŽITOSTMI, PŘI NICHŽ
SE PROJEVÍ NEVĚDOMĚ PŘIPRAVOVANÝ NOVÝ
POSTOJ K ŽIVOTU A SVĚTU.

CARL GUSTAV JUNG

Gustave Moreau: Hlasy, 1867.

NAKONEC VYHRABEME MOUDROST VŠECH
DOB A ZJISTÍME, ŽE VŠECHNO NEJDRAŽŠÍ
A NEJCENNĚJŠÍ BYLO JIŽ DÁVNO ŘEČENO
NEJKRÁSNEJŠÍM JAZYKEM.

CARL GUSTAV JUNG

matu v zemských hlubinách – nenašlo se však nic, co by odpovídalo kulturním vlnám v dějinách. Kromě toho, z výkyvů jednoduchých fyzikálních polí se nedají vůbec, experimentálně ani teoreticky vyvodit tvořivé výkony géniů jako Goethe, Leonardo nebo Koperník s jejich kvalitativně specifickými obsahy v každé epoše. Periodická kosmofyzikální pole si dokážeme představit jen jako synchronizátory a spouštěče komplexních endogenních vzorců vzniknuvších během evoluce. Množství dalších důvodů však svědčí proti tomu, že by archetypy byly zakódovány v DNA. Dohady materialistů o hmotných příčinách jsou v poloze čiré víry, často špatné víry odporující rozumu a nejsou lepší než vysvětlení teologů, že to všechno nějak zázračně způsobuje Bůh (které neprotiřečí rozumu jen díky tomu, že je bezobsažné).

Naši praotcové slovem anděl původně rozuměli především zážitek, zkušenost zjevení a až později teoretický konstrukt metafyzické filosofie, když zážitky začaly ustupovat. Takový zážitek zpřítomnění vyšší moci se nezapomenutelně vrýval do duší, mravně je proměňoval a zářil jim jako hodnota Severka. Celá kultura – mravní pojmy, katedrály i technologický pokrok mají svůj počátek v této iracionální zkušenosti a popírat ji znamená podkopávat základy civilizace a všeho, čeho člověk dosáhl.

Jistěže existují i náboženští podvodníci a duševně nemocní lidé trpící halucinacemi. Nemají však sílu pohnout světem a dokazují neexistenci duchovních říší právě tak málo jako lidé s poruchou zraku neexistenci fyzického světa. Ale **existuje i pravé zjevení, které má povahu intersubjektivního vjemu a proměňuje svět**, ač ne okamžitě, ale nakonec vyjde z příboje času jako mravní pilíř podepírající celé civilizace.

Minimálně v tomto smyslu jsou andělé skuteční: jsou to introspektivně pozorovatelné děje v našem nitru, morální a estetické pravzory, jež tvoří páteř psychického organismu a planou na oltáři svědomí jako srdce našeho srdce. Vyvíjet se znamená sblížovat se s nimi. Zpřítomnění Michaela v duši je konkrétní děj, podobající se rozžatému světlu poznání, které osvobozuje. Neschopnost roznítit tento děj v duši zanechává zážitek vnitřní tmy, depresivnost a rezignaci, může přerůst až do pandemií depresivity jako ve Spojených státech. Ta se dále somatizuje oslabením imunity a obranyschopnosti proti rakovině. Anael se zpřítomňuje v duši, která vykřesala duševní teplo z připravenosti darovat se a obětovat ve vztahu lásky. Ta duše objevila moc zušlechťovat a proměňovat sebe samu. Nikdo, kdo nezná tohoto archanděla, se nevyhne upadnutí do závislosti a politickému chaosu v celospolečenském měřítku.

Odkrýváme tu psychosomatické a psychospirituální zákonitosti, které jsou skutečné, a jednání v souladu či nesouladu s nimi má skutečné následky. Tyto **poznatky je potřebné v první řadě uvést do praxe a až potom můžeme spekulovat o jejich metafyzické podstatě**. Zda je duchovní nebo hmotná, to nechávám předběžně otevřené a domnívám se, že to zůstane otevřené ještě dlouho (má-li takové dělení vůbec význam). Ti, kteří chtějí odložit aplikaci angelologie na dobu, kdy bude plně teoreticky vysvětlena, se podobají lékaři, který odmítne podat pacientovi lék a nechá ho zemřít, protože ještě plně nepochopil mechanismus uzdravujícího účinku léku.

Nezapomínejme, že **většina poznatků se prakticky využívala dávno předtím, než byly vysvětleny teoreticky**. Lidé využívali léčivou moc bylin, slévali kovy, vyráběli světlo či elektřinu a nečekali na vznik analytické chemie, teoretické metalurgie nebo na Maxwellovy rovnice. I před Newtonem

znali přitažlivost a neskákali z oken. Tak bychom měli naložit s každým poznáním: počítat s ním při každodenním rozhodování a aplikovat ho pro dobro a pozdvižení člověka. I pro mravní, duchovní a duševní život člověka platí zákony, podobné těm v přírodě. A jejich neznalostí nebo nerespektováním vznikají osobní a kolektivní tragédie se stovkami miliónů obětí, jejichž pustošivost je porovnatelná se středověkými pandemiemi moru kvůli neznalosti hygieny.

Jako vědec odkrývám empirické zákonitosti osudu jednotlivců i celých společenství a metafyzické otázky nechávám otevřené; jako filosof konstatuji, že se dobře uchopují v termínech platonismu; a **jako člověk věřím, že v základech vesmíru tvoří a tká Inteligence, která je osobní a má morální povahu**. Že je to „lásky, která hýbe sluncem a hvězdami“.^{Dante 1} Jako člověk mám nejen právo, ale i povinnost stát za svým poznáním, pokud nemám podvádět ostatní a zradit prameny svého vlastního bytí. To je však dáno tím, že jsem prošel osobní zkušeností, jakou druzí neprošli. Ať mi někdo vysvětlí, jak dokáže šedá mozková kůra vypočítat budoucí události na celá desetiletí předem s přesností na jediný den! Taková „vzpomínka na budoucnost“ je však typickým zážitkem při setkání s vlastním strážným andělem.

Sofiologie je jediná kompetentní radit člověku v jeho životní orientaci, protože je celistvá a syntetizuje všechny prameny poznání: smyslovou zkušenost, racionální filosofii i mystické zjevení.^{Solovjov 4} Ať nikdo nečeká od extrovertní a neosobní vědy, jednostranné již svou metodou, že mu dá odpovědi na otázky, které si může vybojovat jen sám osobně. Kdo je líný vynaložit úsilí, aby si vydobyl vlastní duchovní zkušenost, ať skromně zmlkne a zdrží se úsudků.

První řádky této knihy jsem napsal před 22 lety jako nastupující aspirant Slovenské akademie věd. Předmět jejího zkoumání se setkal s mnoha pochybnostmi a nedůvěrou kolegů. Ty však byly vesměs založeny jen na porovnávání se zažitými vzorci myšlení a předchozím stavem poznání, a nikoli na vlastní práci s fakty. S odstupem času lze říci, že má původní intuice se ukázala být plodnou do takové míry, jakou nikdo z nás neočekával – nejen mí oponenti, ale ani já sám.

Zpočátku přirozené námítky se soustřeďovaly kolem otázky, zda jsem se nedopustil selektivního předvýběru a subjektivního zkreslování dat. Konstruktivním návrhem Viktora Krupy z Kabinetu orientalistiky SAV bylo prověřit mou hypotézu na obsáhlých studiích o kulturní dynamice od Kroebera a Sorokina. Obě však hypotézu Angelologie potvrdily, navzdory všeobecnému očekávání, že povedou k jejímu rychlému vyvrácení.

Nestor slovenské chronobiologie, emeritní profesor Miroslav Mikulecký, byl jedním z prvních, kdo se bez ohledu na předsudky společně se mnou podepsali pod zjištěné výsledky. Dalším byl mnohonásobný nositel čestných doktorátů, zakladatel a doživotní čestný prezident Světové asociace prenatální a perinatální dětské psychologie a medicíny, Peter Fedor-Freybergh. Povzbuzující posudek podepsal ředitel Ústavu klasické archeologie FF UK, profesor Jan Bouzek. Švédská Společnost integrálních věd a Karlova univerzita v Praze mou práci (s profesorem Mikuleckým) ocenily cenou Zdeňka Kleina jako nejlepší práci o etologii člověka za rok 2004. A norská univerzita v Trondheimu byla první, kde jsem Angelologii přednášel na oficiální pozvání.

Jeden z „otců chronobiologie“ a ředitel výzkumného ústavu na univerzitě v Minnesotě, Franz Halberg, při osobní návštěvě na Komenského uni-

Luca Giordano: Jákobův sen, 17. stol.

verzitě v Bratislavě během přednášky potvrdil existenci 500letých rytmů a sám našel takový rytmus v dějinách vojenských bitev. Zkoumání dlouhodobých rytmů, o jakých podali zprávu Páles & Mikulecký, vytyčil za nový úkol chronobiologie. Dean Keith Simonton z univerzity v Kalifornii, světový odborník číslo jedna na historiometrii a příčiny tvořivosti, autor tuctu monografií a stovek článků na toto téma, byl vybrán časopisem *Comparative Civilizations Review* jako nezávislý recenzent mé práce. Označil ji za zajímavou, doporučil ji publikovat a sám přispěl sestavením křivek tvořivosti pro kulturu Dálného východu, které jsem zahrnul do této knihy.

Během uplynulých dvaceti let věda přinesla množství nových poznatků a řada z nich potvrdila mé předpoklady doslova spektakulárně. V Jižní Americe vykopali pyramidy současné s egyptskými a v Německu sedm tisíc let starou kruhovou observatoř – přesně ve vrstvách, které jsem vyznačil jako pravděpodobné. Britští archeologové znovu důkladně prozkoumali Stonehenge a potvrdili, že je o 500 let starší, než se myslelo. Je přesně tak staré, jak jsem odhadl v prvním vydání této knihy. Na univerzitě v Bonnu skutečně našli ve slunečnici účinnou látku proti viru HIV. Že křídlo vzniklo kvůli kráse, dříve než se na něm létalo, a teplotkrevnost z láskyplných vztahů – jsou dnes už hlavní hypotézy paleontologie. Evolučních konvergencí, na které v Angelologii kladu důraz, se mezitím našlo tak velké množství, že se přesouvají do centra pozornosti a v očích paleontologů se z okrajového, náhodného fenoménu mění na cosi zásadního.

S mým názorem, že geny se dají zapnout a vypnout z vlastního rozhodnutí a získané vlastnosti se dědí, jsem se před dvaceti lety jevil jako zastánce beznadějně překonaného lamarckismu. Od té doby vznikl samostatný pododbor – epigenetika, která ty vypínače našla a už také stvořila epigeneticky modifikovanou myš. Myšlenka z prvního vydání, že bakterie černého moru je vtělením marsického démona a zasahuje člověka prostřednictvím krevního železa, se zviditelnila doslova dramatickou smrtí. Profesor molekulární genetiky Malcolm Casadaban z univerzity v Chicagu náhle padl mrtvý při práci v laboratoři. Vyšetřování nečekané smrti odhalilo, že měl dědičnou odchylku, která v jeho těle hromadila železo – mor ho proto zabíjí téměř okamžitě. Naplnily se bohužel i mé předpovědi z let 1995 a 1997 o dolarové měnové bublině a zchudnutí jižní Evropy přílivem peněz ze severu, které jsem učinil s takovým předstihem, že je okolí nepovažovalo za důležité.^{Páles & Vaský, Páles 5}

Na Katedře religionistiky Komenského univerzity v Bratislavě se mi koncem 90. let vysmáli za názor, že na Krétě uctívali v první řadě Jupitera; odporovalo to totiž názoru slavných autorit, podle nichž se tam uctívala Velká matka. O desetiletí později to potvrdil Americký archeologický institut, který pokračuje s vykopávkami v Knóssu. Krétané uctívali nějaké božstvo podobné Dioví a řada sošek Velké matky, které se reprodukovaly v učebnicích, byla odhalena jako falzifikáty. Takovéto úspěchy však u těch kolegů, pro které je jejich vlastní osoba důležitější než pravda, nevedou ke spolupráci, ale jen k větší závisti.

Souhrnem lze říci, že Angelologie se ve své hlavní myšlence (byť nikoli ve všech detailech) potvrdila. V současnosti se opírá zhruba o 700 studií renomovaných odborníků, kteří neznali mou hypotézu a nemohli zkreslovat data v můj prospěch. Přitom některé velkostudie jako ta Sorokinova, Simontonova nebo nejnovější od Charlese Murraye jsou samy o sobě důkladně kvantifikovaným souhrnem stovek pramenů. Žádná jiná filosofie

dějin se svou explanační a predikční schopností ani zdaleka nemůže porovnávat s *Angelologií dějin*.

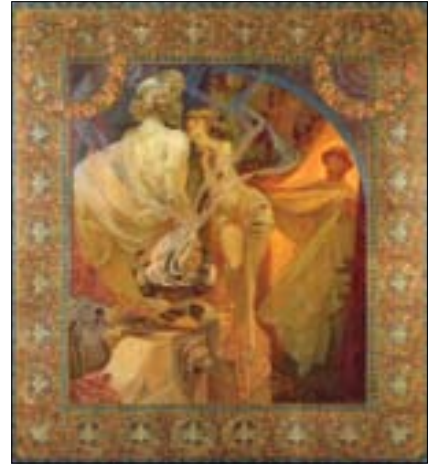
Starověká nauka o andělech popisovala skutečné kulturní vlny. Diskuse se již netýká toho, zda existují, ale proč existují a v jakém rozsahu, tj. jakých oblastí historie se týkají a jakých ne. I předseda České statistické společnosti, Gejza Dohnal, který byl skeptickým hnutím pověřen zpochybnit mé matematické metody, otevřeně přiznal, že v některých případech je periodicitu očividná na první pohled a potvrdí se vždy, zcela bez ohledu na to, jakou statistickou metodu zvolíme.

Tvrdím-li tedy, že centrální hypotézu Angelologie je potřebné považovat za předběžně potvrzenou (a hodnou dalšího zkoumání), není to můj osobní názor – ale takový je výsledek komunikace a interakce světové komunity všech vědců, kteří k tomu chtěli a měli co říci. Neexistují námitky, s nimiž bych se nebyl vypořádal a nezohlednil je, buď tak, že jsem ustoupil, zahrnul je nebo jsem je prověřil a vyvrátil. Samozřejmě vedle centrální teze pracuji s množstvím vedlejších tezí, jejichž stupeň věrohodnosti – od jistoty po čiré tušení – by měl být zřejmý z kontextu.

Pokud si chce čtenář udělat názor, musí rozlišovat mezi vědeckým diskursem a pomlouváním. K vědeckému diskursu patří transparentní komunikace obsahující věcný argument a dovolující zpětnou vazbu; co bylo zveřejněno v odborných časopisech, co odznělo na konferencích nebo i osobně, ale musí to být ověřitelné a neanonymní. Oponentura musí být adresná a jít k původnímu prameni, ne kritizovat něco ve všeobecnosti nebo v podobách zkreslených podáním z nevim kolikáté ruky. Zákulisní, anonymní řeči, za které nikdo jmenovitě nepřebírá zodpovědnost, se nepočítají. Kdo šíří dezinformace, musí to dělat tajně, vždy jen když tam nejsem, a kdekoli takové potkám a konfrontuji, vymlouvají se, že to řekl vlastně někdo jiný. Zřídka se mi u takových zákulisních oponentů podařilo docílit toho, aby se pod své názory otevřeně podepsali, jako v případě pardubického religionisty Ivana Štampacha. Každý potom vidí, jak mlhavé a zkomolené představy má o samotném znění hypotézy, metodě jejího testování i o závěrech, které vyvozují, a píše recenzi na dílo, které vůbec nezná.

Specifickým případem je tzv. hnutí skeptiků. Za deklarovaným cílem podporovat racionalitu se tu zvedá příšera touhy po autoritativním vykonávání moci. Ta je ovládá do té míry, že si občas nevšimnou, když odsoudí i seriózního kolegu, nebo neodolají pokušení pomoci si nějakou zfalšovanou informací. Na ocenění mé práce Karlovou univerzitou reagovali v roce 2008 udělením bronzového bludného balvanu za pseudovědu, pod který se podepsal známý popularizátor astronomie Jiří Grygar. Na oficiálním udělování přečetli důvod, proč mi balvan patří – dostal jsem ho za názor, který vůbec nezastávám, naopak, v mých pracích ho výslovně odmítám jako mylný. Grygar to ví ode mě osobně, navzdory tomu se dodnes nepostaral o nápravu: balvan ani nestáhli, ani nedoplňli žádný další důvod, za co jsem ho dostal.

Posedlost skepticismem vede až do groteskních extrémů, které jen dokládají, jak jsou odpůrci argumentačně v koncích. Vedoucí Katedry filosofie na univerzitě v Olomouci, Ivan Blecha vystoupil s takovouto námitkou: historické *záznamy* sice obsahují periodicitu – ale historické *události* se ve skutečnosti neodehrávaly periodicky. Předpokládá to, že kronikáři celého světa po pět tisíc let vymazávali záznamy o skutečných událostech a vymýšleli si záznamy o neexistujících událostech koordinovaně a systematicky tak, aby nakonec tvořily rytmus potvrzující mou tezi. Nevadí mu, že ta-

Alfons Mucha: Quo vadis, 1902.

KDO NEROZUMÍ, MĚL BY SE PTÁT, NIKOLI
PROTESTOVAT.

MILAN RŮŽIČKA

Nicolas Régnier: Su. Matouš, 17. stol.

kové konspiraci chybí srozumitelný motiv; že by se prakticky nedala zrealizovat; nebo že se současně opíráme o archeologické nálezy, a zfalšovat či beze stopy odstranit takové Stonehenge, pyramidy nebo celá města zavátá v písku je těžší, než jen pozměnit nějaký záznam v kronice. Psychiatr by zde diagnostikoval zřetelnou paranoidní poruchu. Zlatým hřebem je však to, že i Blecha sám je součástí této „konspirace“. Slovně popírá michaelský rytmus v dějinách filosofie, ale sám se svými kolegy sestavil *Filosofický slovník*, kde je michaelský rytmus filosofů očividný.^{Horyna} Stačí je spočítat a zakreslit na časovou osu. Vůbec podíl skeptických nálad v dějinách myšlení vykazuje gabrielský rytmus – podle očekávání – takže skeptici už tím, že existují, znovu jen potvrzují Angelologii.

Toto bádání nevychází z apriorní víry v autoritu jakéhokoli náboženství, ale má důsledky pro náboženství. Tím, že identifikuje, čeho se stará nauka o andělech vlastně týkala, vrací ji do polohy živé disciplíny, která může být potvrzována, vyvracena, opravována a rozvíjena. Na jedné straně to vrací staré tradici nebývalou vážnost, na druhé straně to čerá stojaté vody dávno mrtvé teologie. Přichází v čase, kdy samotní kněží v anděly již nevěří, a odhaluje, že své vlastní tradici dávno nerozumějí.

Současnému i předcházejícímu papeži jsem poslal svou knihu s návrhem na spolupráci. Získal jsem dva zdvořilé, ale bezobsažné dopisy od papežského nuncia. Bohoslovecká fakulta dvakrát ústně a Konference biskupů Slovenska písemně odmítly zaujmout k mé práci jakýkoli postoj. Oficiální stanovisko římskokatolické církve tedy není žádné – ani souhlasné, ale ani odmítavé. Mluvčí konference Mons. Marián Chovanec mi ústně potvrdil, že taktikou církve je nevěnovat mi vůbec žádnou pozornost, ani neoponovat. Aby si církev zachovala zdání neomylnosti a výlučnou autoritu, chce, aby všechno kolem andělů zůstalo navždy v poloze nepochopitelné víry. Nechce, aby tomu lidé rozuměli a diskutovali o tom. Mají zůstat v duchovních otázkách navždy dětmi. O to jasněji svítí výjimky jako kněz a exorcista Anton Solčiansky. Byl za to, aby církev hovořila i s někým jiným, než jen sama se sebou. Stál si za tím až potud, že odešel z rádia Lumen, když zakázali naše společné relace.

Jen malé, skromnější církve jako starokatolická jsou otevřeny přátelskému dialogu. V těch větších někteří kněží studují Angelologii tajně; jiní rozlévají mezi věřícím lidem slepý svár. Na jedné faře dokonce Angelologii veřejně spálili. Doufám, že má kniha bude fermentem, který přispěje k tříbení duší a očistnému pohybu v církvích.

Druhý svazek Angelologie nevychází díky podpoře nějaké instituce, ale díky stovkám slovenských i českých čtenářů, posluchačů a žáků Školy angelologie, kteří svým zájmem a podporou vytvářejí prostor, abych mohl soustředit síly na takovouto práci.

Příteli a programátorovi Martinu Můťovskému chci poděkovat za nezištnou práci na vývoji softwaru, v němž jsou spočítány a nakresleny všechny grafy v této knize. Petru Kvasničkovi z Ústavu částicové a jaderné fyziky Karlovy univerzity za ochotu a cenné rady při koncipování statistických metod. Statistika v historiometrii je specifická a dělat ji je těžší než v přírodních vědách. Od vzniku písma uplynulo jen 5000 let a záznamy obsahují nanejvýš deset, často jen pět opakování 500letého rytmu. Data bývají mezerovitá, zatížená trendy a nemají gaussovské náhodné rozdělení. Pravděpodobnosti uvedené v tomto svazku zatím nepočítají s autokorelací mezi nejbližšími generacemi otců, synů a vnuků, ale i při aplikaci jiných modelů

se liší nanejvýš o jeden řád nebo jsou řádově stejné. Definitivní zhodnocení a metastudie budou následovat ve třetím svazku.

Kvantifikace nezávisle sestavených dat je významný nástroj, který nám pomáhá zvyšovat jistotu, ale zůstane vždy jen nástrojem pomocným. Kvantifikujeme obvykle jen proximální proměnnou a nikoli přímo to, co chceme měřit: například vizuální představivost se odrazí v počtu malířů, vzdělanost v hustotě knihoven, agresivita v rychlosti střídání dynastií. Pokud přiřadíme fyziku ke Gabrielovi, je to hrubé přiblížení založené na tom, že přírodověda se opírala především o smyslové vnímání (gabrielský proces); pro každou větev fyziky to však platí v jiné míře a pro nejnovější fyziku celkově v menší míře. V jádru děláme *kvalitativní* výzkum, poznáváme duchovní *kvality*, které se jen nepřímou odraží ve hmotných *kvantitách*. Konečný verdikt nakonec stejně nebude moci vynést počítač, ale jen člověk s vnímavou inteligencí a srdcem tak, že intuitivně posoudí celek.

Lago di Garda, 27. července 2012

354 LETÍ DUCHOVÉ ČASU

ANAEL	-7332	-4852	-2372	+108
ZACHARIEL	-6978	-4498	-2017	+463
RAFAEL	-6624	-4144	-1663	+817
SAMAEL	-6270	-3789	-1309	+1171
GABRIEL	-5915	-3435	-955	+1525
MICHAEL	-5561	-3080	-600	+1879
ORIFIEL	-5206	-2726	-246	+2234

Johannes Trithemius, Petr z Abana a Abraham ibn Ezra uvádějí tato data větších vládců času. Podle názoru „mnohých moudrých lidí starých dob“ se sedm archandělů cyklicky střídá jako duchové času a každý z nich inspiruje období trvající 354 let a 4 měsíce. Trithemius, Abano, Ibn Ezra

2160 LETÍ DUCHOVÉ ČASU

-30.987	BLÍŽENCI (Merkur)	-11.547	PANNA (Merkur)
-28.827	BÝK (Venuše)	-9.387	LEV (Slunce)
-26.667	BERAN (Mars)	-7.227	RAK (Měsíc)
-24.507	RYBY (Jupiter)	-5.067	BLÍŽENCI (Merkur)
-22.347	VODNÁŘ (Saturn)	-2.907	BÝK (Venuše)
-20.187	KOZOROH (Saturn)	-747	BERAN (Mars)
-18.027	STŘELEC (Jupiter)	+1.413	RYBY (Jupiter)
-15.867	ŠTÍR (Mars)	+3.573	VODNÁŘ (Saturn)
-13.707	VÁHY (Venuše)	+5.733	KOZOROH (Saturn)

720 LETÍ DUCHOVÉ ČASU

-7227	RYBY (Jupiter)	-747	STŘELEC (Jupiter)
-6507	ŠTÍR (Mars)	-27	LEV (Slunce)
-5787	RAK (Měsíc)	+693	BERAN (Mars)
-5067	VODNÁŘ (Saturn)	+1413	ŠTÍR (Mars)
-4347	VÁHY (Venuše)	+2133	RAK (Měsíc)
-3627	BLÍŽENCI (Merkur)	+2853	RYBY (Jupiter)
-2907	KOZOROH (Saturn)	+3573	VÁHY (Venuše)
-2187	PANNA (Merkur)	+4293	BLÍŽENCI (Merkur)
-1467	BÝK (Venuše)	+5013	VODNÁŘ (Saturn)

72 LETÍ DUCHOVÉ ČASU

	Býk	Beran	Ryby
30°	-2907 Merkur	-747 Slunce	1413 Mars
29°	-2835 Venuše	-675 Mars	1485 Jupiter
28°	-2763 Slunce	-603 Jupiter	1557 Saturn
27°	-2691 Mars	-531 Saturn	1629 Měsíc
26°	-2619 Jupiter	-459 Měsíc	1701 Merkur
25°	-2547 Saturn	-387 Merkur	1773 Venuše
24°	-2475 Měsíc	-315 Venuše	1845 Slunce
23°	-2403 Merkur	-243 Slunce	1917 Mars
22°	-2331 Venuše	-171 Mars	1989 Jupiter
21°	-2259 Slunce	-99 Jupiter	2061 Saturn
20°	-2187 Mars	-27 Saturn	2133 Měsíc
19°	-2115 Jupiter	+45 Měsíc	2205 Merkur
18°	-2043 Saturn	117 Merkur	2277 Venuše
17°	-1971 Měsíc	189 Venuše	2349 Slunce
16°	-1899 Merkur	261 Slunce	2421 Mars
15°	-1827 Venuše	333 Mars	2493 Jupiter
14°	-1755 Slunce	405 Jupiter	2565 Saturn
13°	-1683 Mars	477 Saturn	2637 Měsíc
12°	-1611 Jupiter	549 Měsíc	2709 Merkur
11°	-1539 Saturn	621 Merkur	2781 Venuše
10°	-1467 Měsíc	693 Venuše	2853 Slunce
9°	-1395 Merkur	765 Slunce	2925 Mars
8°	-1323 Venuše	837 Mars	2997 Jupiter
7°	-1251 Slunce	909 Jupiter	3069 Saturn
6°	-1179 Mars	981 Saturn	3141 Měsíc
5°	-1107 Jupiter	1053 Měsíc	3213 Merkur
4°	-1035 Saturn	1125 Merkur	3285 Venuše
3°	-963 Měsíc	1197 Venuše	3357 Slunce
2°	-891 Merkur	1269 Slunce	3429 Mars
1°	-819 Venuše	1341 Mars	3501 Jupiter

Podle panbabylonské školy asyriologů byl kalendář používaný v ptolemaiovském Egyptě spojen s představami o precesním střídání věků. Vládou babylónského krále Nabú-násira od roku 747 př. Kr. začal věk Berana. Každému stupni zvěrokruhu vládne jedna planeta. První stupeň každého znamení ovládá vždy vládce celého znamení. Potom následují planety v chaldejském pořadí sfér cyklicky až do konce znamení. Na prvním stupni následujícího znamení je cyklus přerušen a začíná znovu vládcem nového znamení. Hastings, Kefer 1

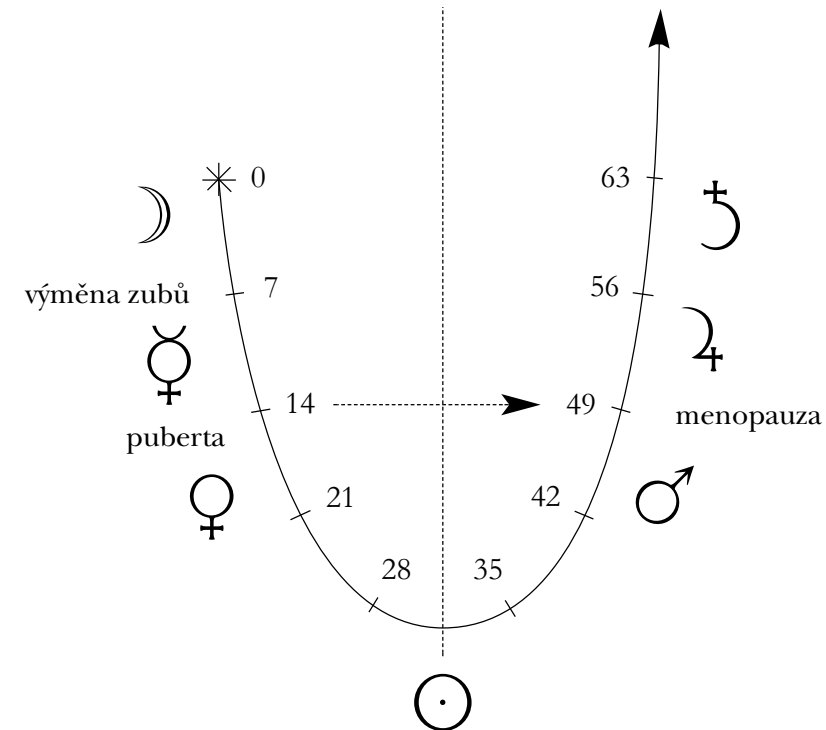
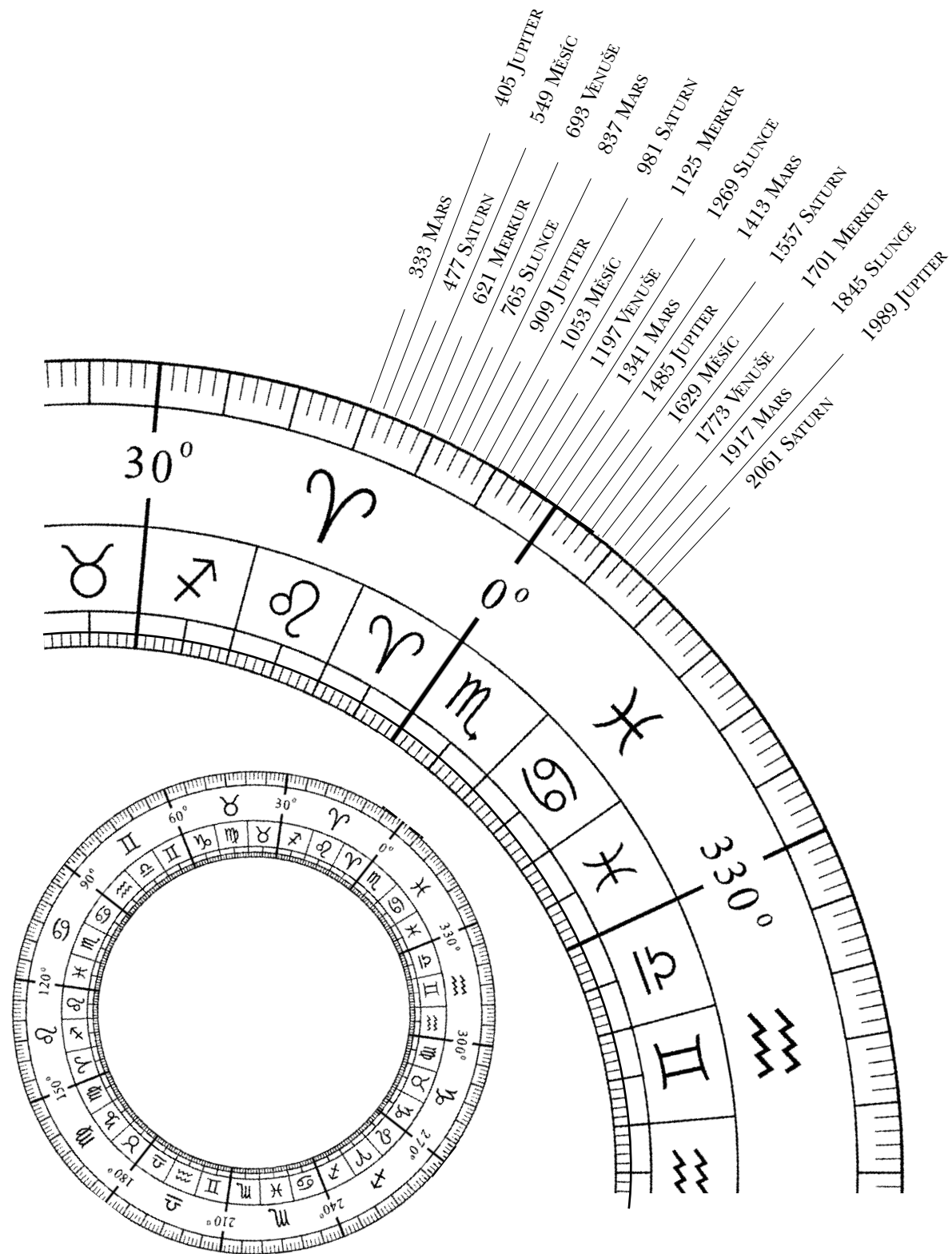
TABULKA HIERARCHICKÝCH BYTOSTÍ

česky	řecky	latinsky	hebrejsky	opisně
SERAFÍNI		SERAPHINI	SERAFIM	DUCHOVÉ LÁSKY
CHERUBÍNI		CHERUBINI	CHERUBIM	DUCHOVÉ HARMONIE
TRŮNY		TRONI	ARALIM	DUCHOVÉ VŮLE
PANSTVA	KYRIOTETES	DOMINATIONES	HAŠMALIM	DUCHOVÉ MOUDROSTI
SÍLY	DYNAMEIS	VIRTUTES	MALACHIM	DUCHOVÉ POHYBU
MOCNOSTI	EXOUSIAI	POTESTATES	ELOHIM	DUCHOVÉ FORMY
PRAPOČÁTKY	ARCHAI	PRINCIPATUS		DUCHOVÉ NÁRODŮ
ARCHANDĚLÉ	ARCHANGELOI	ARCHANGELI		DUCHOVÉ ČASU
ANDĚLÉ	ANGELOI	ANGELI		STRÁŽNÍ DUCHOVÉ LIDÍ

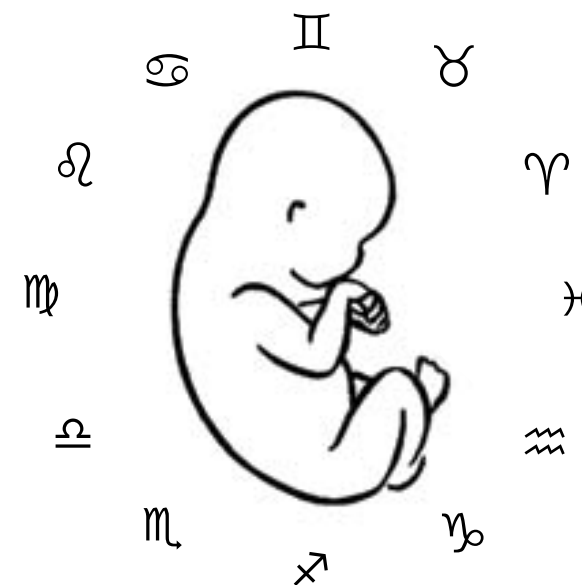
TRADIČNÍ REGENTI JEDNOTLIVÝCH LET

Saturn	1965	1972	1979	1986	1993	2000	2007
Jupiter	1966	1973	1980	1987	1994	2001	2008
Mars	1967	1974	1981	1988	1995	2002	2009
Slunce	1968	1975	1982	1989	1996	2003	2010
Venuše	1969	1976	1983	1990	1997	2004	2011
Merkur	1970	1977	1984	1991	1998	2005	2012
Měsíc	1971	1978	1985	1992	1999	2006	2013

SVĚTOVÉ HODINY

Podle starověkých představ ovládá každý úsek lidského života jiná planetární inteligence. Kristova léta jsou polednem života, kolem něhož symetricky působí protikladné planety.

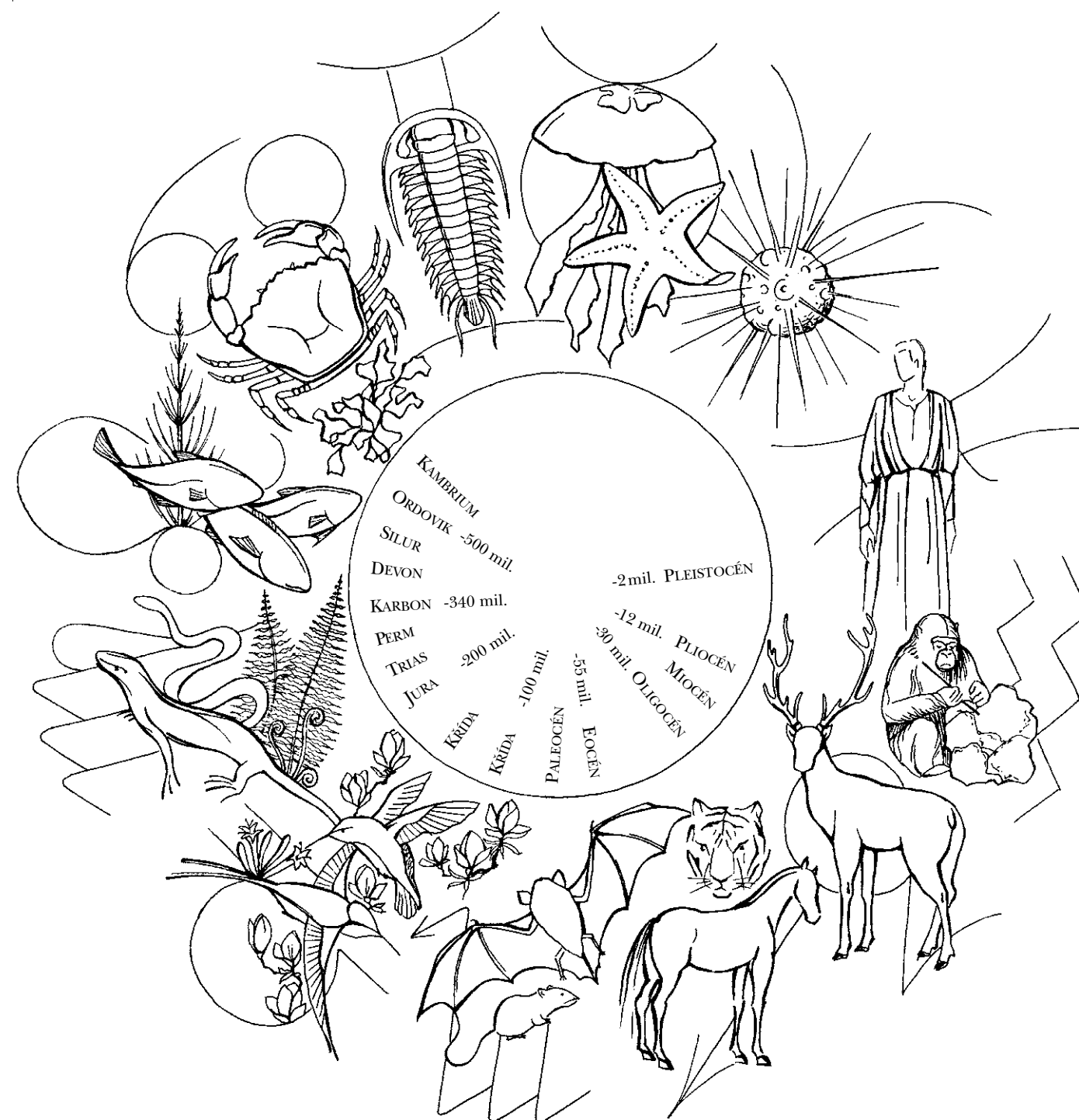
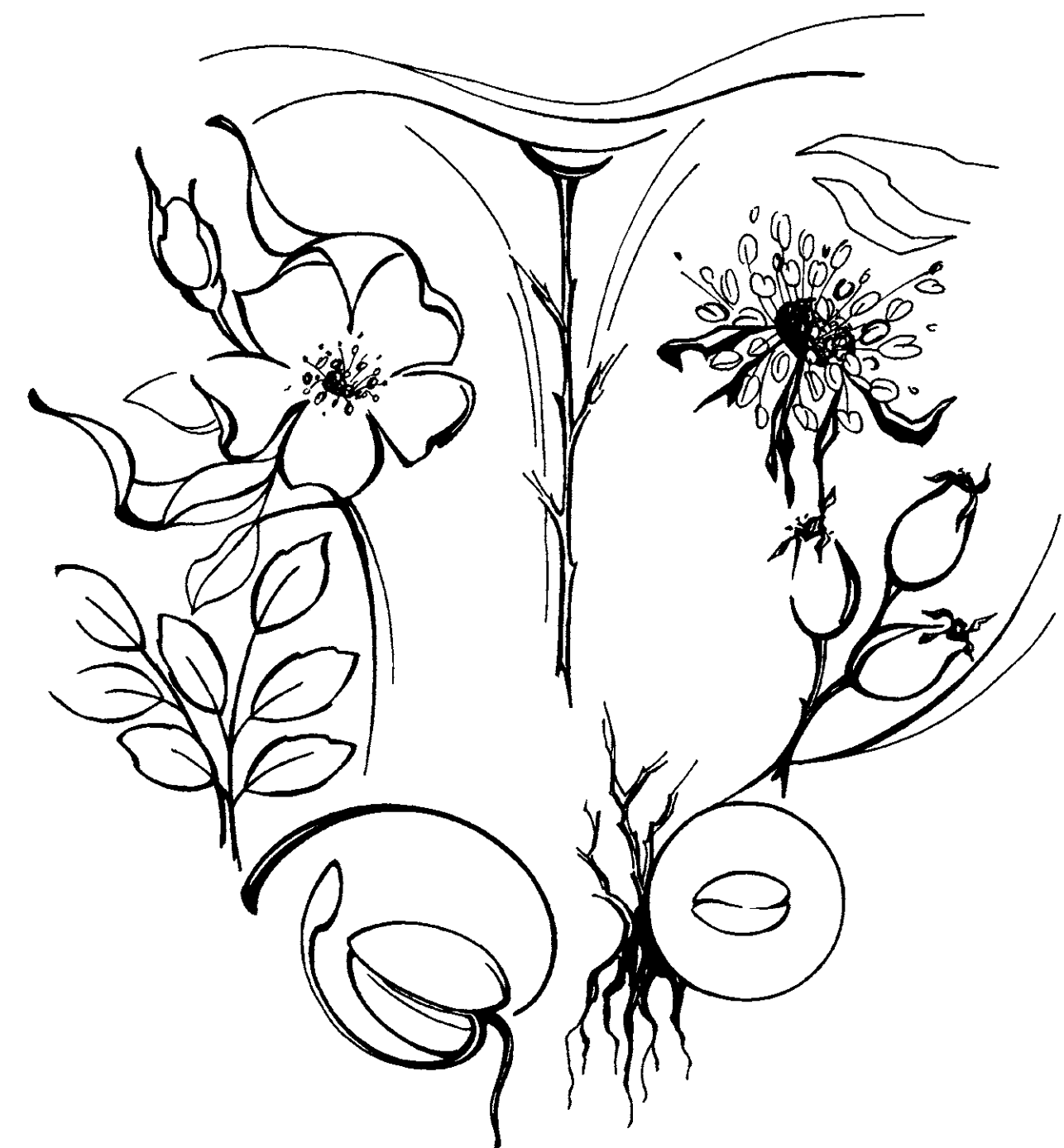

Starí Babylóňané věřili, že čas má kvalitativní strukturu založenou na čísle sedm. Sedm světových dní (72 let) tvoří světový týden (504 let). Třicet světových dní tvoří světový měsíc (2160 let) a tři sta šedesát světových dní tvoří světový rok (25 920 let). Každému světovému dni vládne některý ze sedmi bohů planet a zabarvuje ho svou duchovní kvalitou.

Embryogeneze (vývoj jednotlivce) je zkrácená fylogeneze (vývoj druhu). Lidský plod se vyvíjí od hlavy směrem k nohám pod vlivem znamení počínaje Beranem a konče Rybami.

SEDM ARCHANDĚLŮ A ROČNÍ KOLOBĚH ROSTLINY

DVANÁCT CHERUBÍNŮ A VÝVOJ ŽIVOTA

Lidský život se podobá ročnímu koloběhu rostliny. Dětství, školní věk, puberta, dospělost, krize středního věku, zralý věk a stáří jsou analogické klíčení, růstu, kvetení, duchovnímu oplodnění, odkvetení, dozrávání plodů a tvorbě semen. Sedm procesů, které se u člověka projevují více duševně než tělesně, utváří sedm rostlinných orgánů: výhonek, list, květ, stoněk, prašník, plod, semeno. Sedm archandělů utváří sedm částí rostliny a inspirují sedm lidských duchovních schopností.

Podle zoroastrijské mytologie se svět vyvíjí ve dvanácti etapách inspirovaných dvanácti cherubíny (znameními). Zvěrokruh obsahuje dvanáct principů, které se postupně projeví v evoluci Země a živé přírody.

CITOVANÁ LITERATURA

A

Abano P.: Conciliator differentiarum philosophorum. Differentia IX, Propter tertia, Cap. 2.

Abdusamedov A. I. a kol.: Ateistický slovník. Pravda, Bratislava, 1984.

Abraham G.: Stručné dejiny hudby. Hudobné centrum, Bratislava, 2003.

Agrippa z Nettesheimu: Okultní filosofie. Trigon, Praha, 1996.

Aivanhov O. M.: The Zodiac, Key to Man and the Universe. Prosveta, Fréjus, 1989.

Akvinský T.:

(1) De substantiis separatis seu de angelorum natura. Verlag Freies Geistesleben, Stuttgart, 1989.

(2) Theologická summa. Bohovědné učiliště řádu dominikánského, Olomouc, 1937.

Aldebert J., Delouche F.: Dejiny Európy. Mladé letá, Bratislava, 1995.

Alleau R.: Hermés a dějiny věd. Malvern, Praha, 2005.

Allen J. P.: The Ancient Egyptian Pyramid Texts. Society of Biblical literature, Atlanta, 2005.

Allen W. D.: Music history in five 500-year cycles (Greek-Early Christian-Gregorian-Medieval-Modern): conditioned by the parallel climatic-cultural cycles. Journal of Human Ecology, no. 13, vol. 1, 1951, p. 1-41.

Altrichter M. a kol.: Archanděl Michael. Dynamický obhájce života. Vhled do života andělů. Refugium, Olomouc, 2009.

Amphlett H.: Hats. A History of Fashion and Headwear. Dover, Mineola, 2003.

An-Kuei, Č.: Tajemství lidské tváře. Pragma, Praha, 1997.

Antoňák A. a kol.: Rukovět literatury. Petzolt, Košice, 1998.

Antonovová K. A., Bongard-Levin G. M., Kotovskij G. G.: Dějiny Indie. Svoboda, Praha, 1980.

Archetti M., Brown S. P.: The coevolution theory of autumn colours. Proceedings of the Royal Society of London, Biol. Sci. 2004, 271, p. 1219–1223.

Areopagita D.: Die Hierarchien der Engel und der Kirche. Otto Wilhelm Barth, Mnichov, 1955.

Aristoteles: Rétorika. Thetis, Martin, 2009. II. kniha, 10. kapitola.

Arteta A. U., Campistol J. R., Zamora J. M. J., Serrano C. S.: Dějiny Španělska. Lidové noviny, Praha, 1995.

Aubierová C.: Encyklopedie astrologie. Victoria, Praha, 1993.

Augusta P., Honzák F.: Jak se žilo ve starověku. Albatros, Praha, 1989.

Axworthy M.: Dějiny Íránu. Říše ducha – od Zarathuštry po současnost. Lidové noviny, Praha, 2009.

Azoulaiová M. a kol.:

(1) Dějiny světa. Doba hradů a rytířů. Jan Vašut, Praha, 1998.

(2) Dějiny světa. Období stěhování národů. Jan Vašut, Praha, 1998.

(3) Dějiny světa. Raně středověký svět. Jan Vašut, Praha, 1998.

(4) Dějiny světa. V dobách starověkého Řecka. Svojtka a Vašut, Praha, 1997.

(5) Dějiny světa. Za časů mocného Říma. Svojtka a Vašut, Praha, 1997.

B

Bacon F.: Novum Organum. Parry&MacMillan, Filadelfia, 1854.

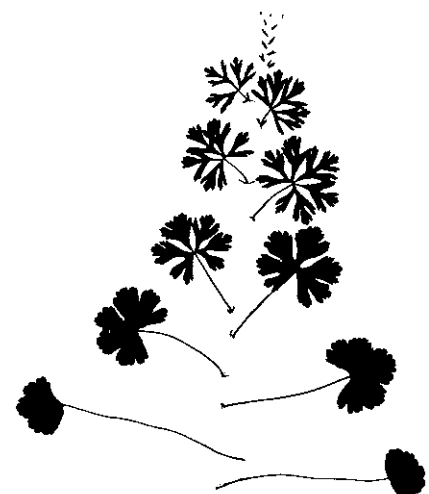
Bahník V. a kol.: Slovník antické kultury. Svoboda, Praha, 1974.

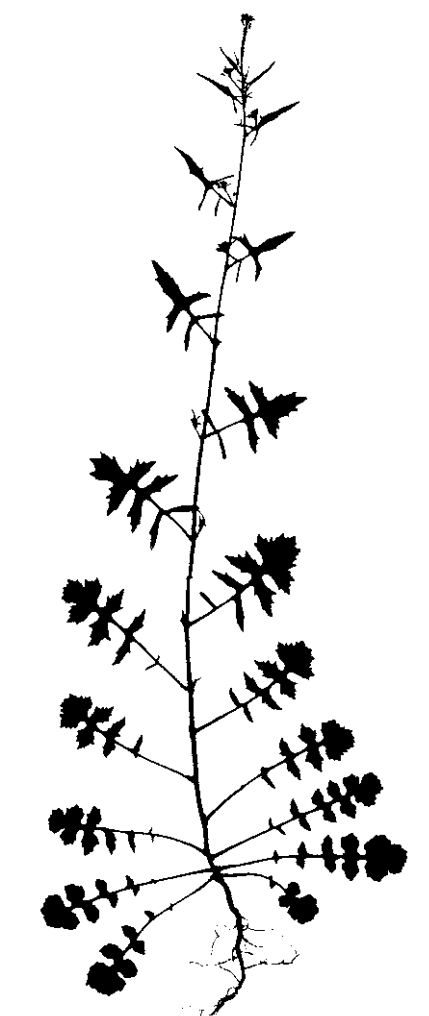
Kleió, múza dějepisu, 2. stol. př. Kr.

Dějepisovy dějiny světa. Encyklopedie z roku 1907.

Metamorfóza listu od kořene po květ (Sléz lesní).

Metamorfóza listu od kořene po květ (Hulevník lékařský).

Baigent M.: From the Omens of Babylon: Astrology and Ancient Mesopotamia. London, Arkana, 1994.

Baines J., Málek J.: Svět starého Egypta. Knižní klub, Praha, 1996.

Baleka J.: Výtvarné umění. Výkladový slovník. Academia, Praha, 1997.

Bamberger B. J.: Fallen Angels: Soldiers of Satans Realm. Jewish publication society, Philadelphia, 2006.

Basham A. L.: History and Doctrines of the Ājīvikas. Motilal Banarsidass, Delhi, 2002.

Bédier J.: Román o Tristanovi a Izolde. Slovenský spisovateľ, Bratislava, 1957.

Belo C.: Chance and Determinism in Avicenna and Averroes. Brill, Leiden, 2007.

Bender P.: Weltmacht Amerika. Das Neue Rom. Klett-Cotta, Stuttgart, 2003.

Benesch H.: Encyklopedický atlas psychologie. Lidové noviny, Praha, 2001.

Bernandová C.: Inkovia, národ Slnka. Slovart, Bratislava, 1994.

Biedermann H.: Lexikón symbolov. Obzor, Bratislava, 1992.

Bierlein J. F.: Parallel Myths. Ballantine, New York, 1994.

Birnstein U. a kol.: Kronika křesťanství. Fortuna Print, Praha, 1998.

Black J.: Tajné dějiny světa. Argo, Praha, 2009.

Blanchonová F. a kol.: Dějiny světa. První civilizace. Svojtka a Vašut, Praha, 1997.

Blunden C., Elvin M.: Svět Číny. Knižní klub, Praha, 1997.

Bober J. a kol.: Malá encyklopédia bádateľov a vynálezcov. Obzor, Bratislava, 1973.

Bondy E.:

(1) Filosofie sklonku antiky a křesťanského středověku. Vokno, Praha, 1993.

(2) Indická filosofie. Vokno, Praha, 1991.

(3) Středověká islámská a židovská filosofie. Filosofie renesance a reformace. Vokno, Praha, 1995.

Bowker J.: The Oxford Dictionary of World Religions. University Press, Oxford, 1997.

Bragg M. a kol.: Velikáni výtvarného umenia. Perfekt, Bratislava, 1996.

Brighelli J. a kol.:

(1) Dejiny Rímskej ríše. Ilustrované dejiny sveta 4. Gemini, Bratislava, 1993.

(2) Z jedného kontinentu na druhý. Ilustrované dejiny sveta 6. Larousse-Gemini, Bratislava, 1993.

(3) Zrod kapitalizmu. Ilustrované dejiny sveta 13. Larousse-Gemini, Bratislava, 1996.

(4) Humanizmus a renesancia. Ilustrované dejiny sveta IX. Gemini, Bratislava, 1995.

Brown D. M.: Aztékovia. Ríša krvi a lesku. Gemini, Bratislava, 1993.

Bryant E. F.: The Yoga Sūtras of Patañjali. North Point Press, New York, 2009.

Buben M.: Encyklopedie heraldiky. Libri, Praha, 1997.

Budge E. A. W.: From Fetish to God in Ancient Egypt. Oxford University Press, London, 1988.

Bunson M.: Angels A to Z. Crown Trade, New York, 1996.

Burenhult G. a kol.:

(1) Die ersten Menschen. Die Ursprünge des Menschen bis 10 000 vor Christus. Weltbild Verlag, Augsburg, 2000.

(2) Die Kulturen der alten Welt. Die ersten Städte und Staaten. Weltbild Verlag, Augsburg, 2000.

Burhoe R. W.: Towards a Scientific Theology. Christian Journals, Belfast, 1981, p. 21.

Burian J., Oliva P.: Civilizace starověkého Středomoří. Svoboda, Praha, 1984.

C/Č

Campanella T.: Sluneční stát. Rovnost, Praha, 1951.

Canfora L.: Dějiny řecké literatury. KLP, Praha, 2001.

Cardanus H.: Metoposcopia, Paris, 1658.

Cicero M. T.: De natura deorum. Cambridge, University Press, 2003.

Ciampi L.: Die emotionalen Grundlagen des Denkens. Entwurf einer fraktalen Affektlogik. Göttingen, Vandenhoeck & Ruprecht, 1997.

Clarkson E. N. K.: Invertebrate Palaeontology and Evolution. Blackwell Science, Malden, 1998.

Coe M., Snow D., Benson E.: Svět předkolumbovské Ameriky. Kulturní Atlas. Knižní klub, Praha, 1997.

Cogger H. G., Gould E., Forshaw J., McKay G., Zweifel R. G.: Obratlovci. Savci, ptáci, obojživelníci, plazi. Nakladatelský dům OP, Praha, 1994.

Conrad K.: Warum mehr Knaben-geburten in Kriegs- und Krisenzeiten? Kosmos 47, s. 257-260. Stuttgart, 1949.

Cooperová J. C.: Encyklopedie tradičních symbolů. Mladá fronta, Praha, 1999.

Cornette J.: Dějiny světa. Na cestě k absolutismu. Jan Vašut, Praha, 1999.

Cox B., Dixon D., Gardiner B., Savage R. J. G.: Illustrated Encyclopedia of Dinosaurs and Prehistoric Animals. Macmillan, London, 1988.

Creminová A. a kol.: Archeológia. Najvýznamnejšie náleziská a kultúrne poklady sveta. Fortuna Libri, Bratislava, 2009.

Crocker D., Howard S.: 4000 Years Women in Science. <http://www.astr.ua.edu/4000WS/>, 2009.

Cunningham A., Jardine N.: Romanticism and the Sciences. Cambridge University Press, Cambridge, 1990.

Cunningham S.: Magické rostliny. Volvox Globator, Praha, 1994.

Čapek N. F.: Typologie. Praktický návod, jak poznávatí povahu člověka podle jeho zevnějšku. Schneider, Brno, 2000.

Čapka F.: Dějiny zemí Koruny české. Libri, Praha, 1998.

Čornej P., Kučera J., Vaníček V. a kol.: Evropa králů a císařů. Ivo Železný, Praha, 1997.

D

Dante Alighieri:

(1) Božská komédia. Raj. Tatran, Bratislava, 1986.

(2) La Vita Nuova. Max Hesses Verlag, Leipzig, 1910.

Darwin Ch.: The expression of the emotions in man and animals. Appleton, New York, 1898.

Davidson G.: A Dictionary of Angels. Including the Fallen Angels. Macmillan, New York, 1971.

Day S. B., Inokuči K.: Moudrost samurajů. Životní stezka samuraje z kraje Saga. Trigon, Praha, 1998.

Debicki J., Favre J., Grünwald D., Pimentel A. F.: Dějiny umění. Malířství. Sochařství. Architektura. Argo, Praha, 1998.

Devambez P.: Lexikon gréckej civilizácie. Tatran, Bratislava, 1977.

Dewey E. R.: Cycles. The Mysterious Forces that Trigger Events. Hawthorn, New York, 1971.

Dickson D. B.: The Dawn of Belief: Religion in the Upper Paleolithic of Southwestern Europe. The University of Arizona Press, Tucson, 1990.

Dobiáš J.: Dějepisectví starověké. Historický klub, Praha, 1948.

Douma M.: Pigments through the Ages. <http://www.webexhibits.org/pigments>, 2010.

Drew D.: Ztracené kroniky mayských králů. Buchal, Praha, 2001.

Benedikt pozoruje, jak se jeden z jeho mnichů nechává svádět ďáblem.

Klášteří kostel v Cluny, rekonstrukce.

Rukopis Benediktovy regule, kolem 1430.

Dreyerová R. G.: Vědecká astrologie. Uvedení do základních principů džjótíši. Volvox Globator, Praha, 1999.

Drössler R.: Když hvězdy byly ještě bohy. Panorama, Praha, 1980.

E

Eckert C. J., Lee K., Lew Y. I., Robinson M., Wagner E. W.: Dějiny Koreje. Lidové noviny, Praha, 2001.

Eco U.: Die Geschichte der Schönheit. Carl Hanser, Wien, 2004.

Eliade M.:

- (1) Dejiny náboženských predstáv a ideí I. Agora, Bratislava, 1995.
- (2) Dejiny náboženských predstáv a ideí III. Agora, Bratislava, 1997.
- (3) Kovári a alchymisté. Argo, Praha, 2000.

Eliš O.: Magie a démonologie ve staré Babylonii. Formát, Pezinok, 1997.

Empedocles: The Fragments. Open Court, Chicago, 1908.

Ertel S.: On Gauquelin's heritage: His planetary effects survive. In: Miroslav Mikulecký (ed.): Chronobiology and its roots in cosmos. Slovak Medical Society, Bratislava, 1997.

Etcoff N.: Proč krása vládne světu. Columbus, Praha, 2002.

Eusebios z Cesareje: Praeparatio evangelica. Typographeo academico, Oxford, 1903.

F

Fagan B. M.: Sedemdesiat veľkých vynálezov starovekého sveta. Slovart, Bratislava, 2005.

Fairbank J. E.: Dějiny Číny. Lidové noviny, Praha, 1998.

Filipský J.: Encyklopedie indické mytologie. Postavy indických bájí a

letopisů. Libri, Praha, 1998.

Fischer-Schreiber I., Erhard F., Diener M. S.: Lexikon východní moudrosti. Votobia-Victoria, Olomouc-Praha, 1996.

Flegr J.: Evoluční biologie. Academia, Praha, 2005.

Fontana D.: Tajemný jazyk symbolů. Paseka, Praha, 1994.

Fórum starých mincí. <http://www.forumancientcoins.com/>, 17.10.2011.

Frankl V. E.: Hľadanie zmyslu života. Eastone, Bratislava, 2011.

Frazer J. G.: Zlatá ratolest. Magie, mýty, náboženství. Mladá fronta, Praha, 1994.

Freud S.: Výklad snů. Nová tiskárna, Pelhřimov, 2005.

Friedell E.: Kulturní dějiny novověku. Krize evropské duše od černé smrti po první světovou válku. Triton, Praha, 2006.

Frolov I. T.: Filozofický slovník. Pravda, Bratislava, 1982.

Fülöp-Miller R.: Moc a tajemství jezuitů. Rybka, Praha, 2000.

Fukuda M.: The Romantic Images of Tuberculosis: A Cultural History of a Disease. <http://www.ihp.sinica.edu.tw/~medicine/conference/disease/fukuda.pdf>, 2004.

G

Gammond P.: Velcí skladatelé. Svojtka a Vašut, Praha, 1996.

Gauquelin M.: Neo-Astrology. A Copernican Revolution. Penguin, New York, 1991.

Gelmi J.: Papežové. Od svatého Petra po Jana Pavla II. Mladá fronta, Praha, 1994.

Géze E.: Princezná chudobných. Dokumentačno-esejistický životopis svätej Alžbety Durínskej. USPO, Bratislava, 1995.

Giannelli G., Paoli U. E. a kol.: Antický Rím. Tatran, Bratislava, 1975.

Gibbon E.: Úpadok a zánik rímskej ríše. Tatran, Bratislava, 1983.

Glancey J.: Architektúra. Slovart, Bratislava, 2007.

Gleich S.: Marksteine der Kulturgeschichte. Mellinger, Stuttgart, 1982.

Godwin M.: Anděl. Ohrožený druh. Volvox Globator, Praha, 1997.

Goethe J. W.:

- (1) Aus meinem Leben. Dichtung und Wahrheit. Cotta, Stuttgart, 1853.

- (2) Faust. Odeon, Praha, 1982.

- (3) Die Metamorphose der Pflanzen. Bohlaus, Weimar, 1984.

Gombrich E. H.: Příběh umění. Argo-Mladá fronta, Praha, 1999.

Gordon B. R.: Regnal Chronologies. <http://my.raex.com/obsidian/regindex.html>, 2005.

Gordon S.: Paranormální jevy. Ilustrovaná encyklopedie. Beta, Praha-Plzeň, 1997.

Gorion M. J.: Pověsti Židů. Trigon, Praha, 1992.

H

Haage B. D.: Středověká alchymie. Od Zosima k Paracelsovi. Vyšehrad, Praha, 2001.

Habermann Ch. G. a kol.: Catholic Encyclopedia. Encyclopedia Press, New York, 1907-1914. <http://www.newadvent.org/cathen>.

Hajduk A., Štohl J. a kol.: Encyklopédia astronómie. Obzor, Bratislava, 1987.

Hansen H. H.: Knauers Kostümbuch. Knauer, München, 1954.

Harenberg B.: Kronika ľudstva. Fortuna Print, Bratislava, 1995.

Hartzová P. R.: Taoizmus. Lidové noviny, Praha, 1996.

Hastings J. a kol.: Encyclopaedia of Religion and Ethics. T. & T. Clark, Edinburgh, 1913.

Haywood J. a kol.: Encyklopedie historie světa. Atlas světových dějin. Columbus, Praha, 1998.

Hegel G. W. F.: Grundlinien der Philosophie des Rechts. Naturrecht und Staatswissenschaft. Ullstein, Frankfurt, 1972.

Heindel M., Fossová-Heindelová A.: Poselství hvězd. Učebnice obecné a lékařské astrologie. Sursum, Tišnov, 1996.

Heindel M.: Rosenkruciánská kosmokoncepce aneb mystické křesťanství. Dobra, Praha, 2001.

Heine E. W.: New York liegt im Neandertal. Diogenes, Zürich, 1984.

Heinz-Mohr G.: Lexikon symbolů. Obrazy a znaky křesťanského umění. Volvox Globator, Praha, 1999.

Hemleben J.: Kepler. Rowohlt, Hamburg, 1971.

Heritage A., Winkleman B. a kol.: Dějiny světa v obrazech. Knižní klub, Praha, 1995.

Hérodotos: Dějiny. Academia, Praha, 2004.

Hobsbawm E. J.: Národy a nacionalismus od roku 1780. Program, mýtus, realita. CDK, Brno, 2000.

Holland J. a kol.: Concise History Encyclopedia. Kingfisher, London, 2001.

Hopmanová E. E.: Druidský herbář. Volvox Globator, Praha, 1996.

Horyna B. a kol.: Filosofický slovník. Nakladatelství Olomouc, Olomouc, 1998.

Hrčková N.: Dejiny hudby I. Európsky stredovek. FiF UK, Bratislava, 1979.

Hudec V.: Přehled dějin hudby. UP, Olomouc, 1985.

Huizinga J.: Homo ludens. O původu kultury ve hře. Dauphin, Praha, 2000.

Humphrey C., Vitebsky P.: Posvátné stavby. Knižní klub-Práh, Praha, 1998.

Hunt M.: Dějiny psychologie. Portál, Praha, 2000.

Huntington S. P.: Sřet civilizací. Boj kultur a proměna světového řádu. Rybka, Praha, 2001.

Fryderyk Chopin (1810-49).

Alexandr Sergejevič Puškin (1799-1837).

Sir Walter Scott v roce 1823.

Li Po (701-62).

Wilhelm Kaulbach: Goethova múza, 1880-90.

Byzantská císařovna Irena (752-803).

Rání Lakšmi Bai (1835-58), královna z Džhánší.

Husemann F., Wolff O.: Das Bild des Menschen als Grundlage der Heilkunst. Freies Geistesleben, Stuttgart, 1991.

Ch

Charvátová I., Klokočník J., Kolmaš J., Kostelecký J.: Chinese Tombs Oriented by a Compass: Evidence from Paleomagnetic Changes versus the Age of Tombs. *Studia Geophysica et Geodaetica*, 55 (2011), p. 159-174.

Chase-Dunn Ch. K., Hall T. D., Manning E. S.: Rise and Fall: East-West Synchronicity and Indic Exceptionalism Reexamined. *Social Science History*, vol. 24, No 4, Winter 2000, p. 727-754.

Châtelet A., Groslier B. P.: Svetové dejiny umenia. Larousse-Cesty, Praha, 1996.

Christensen M. K. I.: Worldwide Guide to Women in Leadership. <http://www.guide2womenleaders.com>, 2006.

I

Ibn Ezra A.: Liber rationum, De gubernatoribus mundi. Erhard Ratdolt, Benátky, 1485.

J

Jackson N., Howard M.: The Pillars of Tubal-Cain. Capall Bann, Somerset, 2003.

Jacq Ch.: Egyptanky. Život žen faraonského Egypta. Rybka, Praha, 2001.

Jagodinskij V. N.: Vesmírny pulz biosféry. Slovenské ústredie amatérskej astronómie, Hurbanovo, 1977.

Jahn R. G., Dunne B. J.: Consciousness and the Source of Reality. The PEAR Odyssey. ICRL

Press, Princeton, 2011.

James W.: The Varieties of Religious Experience. Longmans-Green, London, 1903.

Jan od Kříže Sv.: Temná noc. Karmelitánské nakladatelství, Kostelní Vydří, 1995.

Janča J., Zentrich J. A.: Herbář léčivých rostlin. Eminent, Praha, 1996.

Jaspers K.: Vom Ursprung und Ziel der Geschichte. Fischer, Frankfurt, 1959.

Jaynes J.: The Origin of Consciousness in the Breakdown of the Bicameral Mind. Houghton Mifflin, Boston, 1976.

Jones D. M., Molyneaux B. L.: Americká mytologie. Rebo, Dobřešovice, 2002.

Jones L. a kol.: Encyclopedia of Religion. Macmillan, New York, 2004.

Jordan M.: Encyklopedie bohů. Volvox Globator, Praha, 1997.

Juríček J. a kol.: Malá encyklopédia spisovateľov sveta. Obzor, Bratislava, 1978.

Jůzl M. a kol.: Dějiny umělecké kultury: SPN, Praha, 1996.

K

Kadlec J.: Dějiny katolické církve. Univerzita Palackého, Olomouc, 1993.

Kameny světa. Nejkrásnější a nejzajímavější. Fortuna Print, Praha, 2004.

Kapeller K., Pospíšilová V.: Embryológia človeka. Osveta, Martin, 2001.

Kapur V., Whittam T. S., Musser J. M.: Is Mycobacterium tuberculosis 15 000 years old? *Journal of Infectious Diseases*, 170, p. 1348-49.

Katz J. L., Weiner H.: Psychosomatic Considerations in Hyperuricemia and Gout. *Psychosomatic Medicine* 1972, Vol. 34, No. 2, p.165-182.

Keck D.: Angels and Angelology in the Middle Ages. Oxford, University Press, 1998.

Kefer J.:

(1) Praktická astrologie aneb Umění předvídání a boje proti osudu. Trigon, Praha, 1996.

(2) Syntetická magie. Trigon, Praha, 1991.

Keidel W. D. a kol.: Stručná učebnica fyziológie. SAV, Bratislava, 1973.

Kerényi K.: Mytologie Řeků. Oikumene, Praha, 1996.

Kerrigan M.: Historie smrti. Pohřební zvyky a smuteční obřady od starověku do současnosti. Deus, Praha, 2008.

Kierkegaard S.: Concluding Unscientific Postscript to Philosophical Fragments. Princeton University Press, Princeton, 1992.

Klibansky R., Panofsky E., Saxl F.: Saturn and Melancholy. Studies in the History of Natural Philosophy, Religion and Art. Thomas Nelson & Sons, London, 1964.

Klika I., Klimeš R.: Lidé a zvířata. Historie vzniku a významu zoologických zahrad. Foto art, Zlín, 2005.

Klíma J.: Dějiny Portugalska. Lidové noviny, Praha, 1996.

Koepke N., Baten J.: Climate and its Impact on the Biological Standard of Living in North-East, Centre-West and South Europe during the Last 2000 Years. *History of Meteorology* 2 (2005), p. 147-59.

Kollár J.: Kázne a řeči. Dielo II. Tatran, Bratislava, 1995.

Koriem K. M. M.: Lead toxicity and the protective role of Cupressus sempervirens seeds growing in Egypt. *Revista Latinoamericana de Química* 2009, Vol. 37, No. 3, p. 230-242.

Kováč D. a kol.: Kronika Slovenska. Fortuna Print, Bratislava, 1998.

Kramer S. N.: Historie začíná v Sumeru. Odeon, Praha, 1965.

Krása M.: Angkor. Umění staré Kambodže. Odeon, Praha, 1985.

Krauss H.: Malý lexikon anjelov. Ikar, Bratislava, 2006.

Kremer B. P.: Stromy. Ikar, Bratislava, 1995.

Kroeber A. L.:

(1) Anthropology. Race. Language. Culture. Psychology. Prehistory. Harcourt, New York, 1948.

(2) Configurations of Culture Growth. University of California, Berkeley, 1969.

Kropotkin P.: Anarchism. Encyclopaedia Britannica, 1910.

Krupa V., Genzor J.: Písma sveta. Obzor, Bratislava, 1989.

Küss D., Torton J.: Mýty a legendy amerického kontinentu. Gemini, Bratislava, 1992.

Kulka J.: Grafologie. Systém a technické termíny. Arcana, Brno, 2001.

Kybalová L., Purkyňová L.: Dejiny odievania I. Od staroveku do konca stredoveku. VŠMU, Bratislava, 1988.

Kybalová L.:

(1) Dejiny odievania II. Od renesancie po empír. VŠMU, Bratislava, 1990.

(2) Dějiny odívání. Barok a rokoko. Lidové noviny, Praha, 1997.

(3) Dějiny odívání. Od empiru k druhému rokoku. Lidové noviny, Praha, 2004.

(4) Dějiny odívání. Renesance. Lidové noviny, Praha, 1996.

(5) Dějiny odívání. Starověk. Lidové noviny, Praha, 1998.

(6) Dějiny odívání. Středověk. Lidové noviny, Praha, 2001.

L

LaBerge S.: Lucidní snění. Dharma Gaia, Praha, 2006.

Lakoff G., Johnson M.: Metaphors We Live By. University Press, Chicago, 1980.

Rakouská císařovna Marie Terezie (1717-80).

Ruská carevna Kateřina II. Veliká (1729-96).

Viktorie (1819-1901), královna Velké Británie a Irska, císařovna Indie.

Pierre Mignard: *Mystická svatba sv. Kateřiny*, 1669.

Sv. Klára a sv. Ažbēta, 1320-25.

Lasaulx E.: Die Geologie der Griechen und Römer: Ein Beitrag zur Philosophie der Geschichte. Akademie der Wissenschaften, München, 1851.

László G. N.: Odevy a účesy. Lilium Aurum, Dunajská Streda, 2004.

Lawrence H.: Dějiny středověkého mnišství. Vyšehrad, Praha, 2001.

Le Goff J.: Existuje škola Annales? Historický časopis, roč. 20, 1972, č. 1, s. 89-108.

Lee J. S.: The Periodic Recurrence of Internecine Wars in China. The China Journal of Science and Art 1931, 14, p. 159-62.

Leonard S.: Sila vedomia. Cesty, Praha, 1996.

Léon-Portilla M.: Aztécká filosofie. Argo, Praha, 2002.

Léveque P.: Zrodenie Grécka. Slovart, Bratislava, 1995.

Levi P.: Svět starého Řecka. Knižní klub, Praha, 1995.

Lévi-Strauss C.: Totemizmus. Chronos, Bratislava, 1998.

Lewis D.: Tajná řeč těla. Victoria, Praha, 1995.

Lilly W.: Christian Astrology. John Macock, London, 1647.

Lindemann K.: Women Philosophers. <http://www.women.philosophers.com>, 2009.

Lockie A.: Encyklopédia homeopatie. Perfekt, Bratislava, 2002.

Longfellow H. W.: The Golden Legend. David Bogue, London, 1854.

Loukotka Č.: Náboženství Indiánů. Vesmír, Praha, 1926.

Lowenstein T.: Buddhismus. Taschen, Köln, 2001.

Loyola I.:
(1) Constitutiones Societatis Iesu. Řím, 1558.

(2) The Spiritual Exercises. Dolman, London, 1847.

Lurker M.: Slovník symbolů. Euromedia, Praha, 2005.

Lydus I.: Liber De Mensibus. Teubner, Stuttgart, 1967.

Lynch P. A., Roberts J.: African Mythology A to Z. Chelsea House, New York, 2010.

M

MacKail J. W.: Lectures on Greek Poetry. Longmans, London, 1910.

MacLean P. D.: The Triune Brain in Evolution. Plenum, New York, 1990.

Manfred A. Z.: Napoleon. Svoboda, Praha, 1975.

Markovičová O.: Dejiny tanca a baletu. SPN, Bratislava, 1981.

Marshall P.:

(1) Astrologie světa. Astrologova výprava za poznáním lidského nitra. BB art, Praha, 2005.

(2) Demanding the Impossible. A History of Anarchism. Harper-Collins, London, 1992.

Maurois A.: Dějiny Francie. Lidové noviny, Praha, 1994.

McKenzie H. A., Smith L. E. a kol.: Quantitative Trace Analysis of Biological Materials. Elsevier, Amsterdam, 1988.

Meador B. S.: Inanna. Lady of Largest Heart. Poems of the Sumerian High Priestess Enheduanna. University Press, Texas, 2001.

Mikoviny T.: Ako vznikli Urán a Neptún? Kozmos 4, 2000.

Mocná D., Peterka J. a kol.: Encyklopédie literárních žánrů. Paseka, Praha, 2004.

Monestier M.: Dějiny sebevražd. Dybbuk, Praha, 2003.

Moore T.: The Planets Within. The Astrological Psychology of Marsilio Ficino. Lindisfarne, Hudson, 1990.

Moravčíková O.: Angelológia inštrumentálnej hudby. Sofiologický pohľad na vývoj hudobných nástrojov. Rigorózná práca. Univerzita Mateja Bela, Banská Bystrica, 2005.

Mumford L.: The Myth of the Machine. New York, Hartcourt, 1967.

Murray Ch.: Human Accomplishment: The Pursuit of Excellence in the Arts and Sciences, 800BC to 1500. Harper-Collins, New York, 2003.

N

Needham J. a kol.: Science and Civilization in China. University Press, Cambridge, 1954.

Největší malíři

(20) John Constable. Eagle Moss, Praha, 2000.

(22) Caspar David Friedrich. Eagle Moss, Praha, 2000.

Neškudla B.: Encyklopedie bohů a mýtů starověkého Říma a apeninského poloostrova. Libri, Praha, 2004.

Nicola U.: Obrazové dějiny filosofie. Euromedia, Praha, 2006.

Nováková N., Pecha L., Rahman F.: Dějiny Mezopotámie. Karolinum, Praha, 1998.

Novalis: Schriften II. Tieck & Schlegel, Berlin, 1805.

Novotný B.: Encyklopédia archeológie. Obzor, Bratislava, 1986.

O

Oliver E. D., Lewis J. R.: Angels A to Z. Visible Ink Press, Detroit, 2008.

Ostler N.: Říše slova. Jazykové dějiny světa. BBart, Praha, 2007.

Osuský S.: Prvé slovenské dejiny filozofie. Tranoscius, Liptovský Mikuláš, 1939.

P

Páleš E.:

(1) Angelológia dejín. Sophia, Bratislava, 2001.

(2) Sedm archandělů. Rytmy inspirace v dějinách kultury a přírody. Sophia, Bratislava, 2007.

(3) Tajomstvo dňa a noci. Súvislosť medzi poznaním a vôľou. Sophia 16, 1997.

(4) Šipová Ruženka, Snehulienka a Popoluška ako obrazy mikro-makrokozmičských dejov. Sophia 13, 1997.

(5) Španielske zlato. Sophia 16, 1997, s. 33.

(6) Univerzálny rozmer mystickej skúsenosti. In Gálik S. (vyd.): Mystika. Kultúrne, filozofické a etické kontexty vo svetle súčasného poznania. Univerzita Konštantína Filozofa, Nitra, 2011, s. 37-52.

Páleš E., Mikulecký M. sen.:

(1) 500-Year Periodicity in the History of Ancient Egypt and China. Androgens at Work? Neuroendocrinology letters 2008, 29 (4), p. 589-597.

(2) Periodic Emergence of Great Poets in the History of Arabia & Persia, China and Japan. Neuroendocrinology letters 2004, 25 (3), p. 169-172.

(3) 500-ročný rytmus v dejinách starogréckeho, rímskeho a čínskeho dejepisectva. Acta historica posoniensia III., Univerzita Komenského, Bratislava, 2004, s. 61-64.

(4) Rytmus v dejinách byzantského dejepisectva. Acta historica posoniensia III., Univerzita Komenského, Bratislava, 2004, s. 57-60.

Páleš E., Vaský R.: Bezúročná ekonomika. Alternatíva k súčasnému finančníctvu. Sophia 8, 1995.

Paracelsus T.: Lebendiges Erbe. Eine Auslese aus seinen sämtlichen Schriften. Rascher, Zürich, 1942.

Parker G.: The Times Atlas of World History. Hammond, New Jersey, 1994.

Parkerová E.: Astrologie a její upotřebení v životě. Schneider, Brno, 1996.

Gustave Doré: *Paolo a Francesca v podsvětí*, 19. stol.

Jean Delville: *Láska duší*, 1900.

Hathor, kolem 1370 př. Kr.

Hathor ako dojka v Chráme narodenia, asi 1. stor. pr. Kr.

Venuše z Dolních Věstonic, asi 27. tisíciletí př. Kr.

Paturi F. R.:

- (1) Kronika techniky. Fortuna Print, Bratislava, 1993.
- (2) Kronika Zeme. Fortuna Print, Bratislava, 1996.

Pearson M. P. a kol.: The age of Stonehenge. *Antiquity* 81 (2007), p. 617-639.

Pečírka J. a kol.: Dějiny pravěku a starověku II. SPN, Praha, 1989.

Peerenboom R. P.: Law and Morality in Ancient China: the Silk Manuscripts of Huang-Lao. Univeristy Press, New York, 1993.

Pelikan W.: Sieben Metalle. Goetheanum, Dornach, 1996.

Perrett D. I., Lee K. J., Penton-Voak I. S., Rowland D. R.,

Yokishikawa S., Burt D. M. a kol.: Effects of sexual dimorphism on facial attractiveness. *Nature* 1998, 394, p. 884-887.

Pfleiderer R.: Atributy světců. Unicornis, Praha, 1992.

Philip N.: Ilustrovaná kniha mýtov. Pověsti a legendy sveta. Ikar, Bratislava, 1996.

Pijoan J.: Dějiny umění I-X. Odeon, Praha, 1977.

Platón: Dialógy I-III. Tatran, Bratislava, 1990.

Plinius G. S.: Historia Naturalis. Nicolaus Jenson, Benátky, 1476.

Plutarchos: Moralia III. The Bravery of Women. University Press, Harvard, 1931.

Podborský V.: Náboženství pravěkých Evropanů. Masarykova univerzita, Brno, 2006.

Popova T.: Od arniky po zlato. Svítání, Hradec Králové, 1997.

Popper K. R.:

- (1) Bída historicismu. Oikumene, Praha, 2000.
- (2) Popper K. R.: Otevřená společnost a její nepřítel. Oikumene, Praha, 1994.

Portmann A.: Nové cesty biologie. Jůza&Jůzová, Praha, 1997.

Praško J. a kol.: Poruchy osobnosti. Portál, Praha, 2003.

Pregadio F. a kol.: The Encyclopedia of Taoism. Routledge, Oxon, 2008.

Prigogine I.: The End of Certainty. The Free Press, New York, 1997.

Procacci G.: Dějiny Itálie. Lidové noviny, Praha, 1997.

Prosecký J. a kol.: Encyklopedie starověkého Předního východu. Libri, Praha, 1999.

Ptolemaios C.: Tetrabiblos. Heinemann, London, 1915.

Q

Quilter J.: Poklady And. Slavná díla Inků a předkolumbovské Jižní Ameriky. Knižní klub, Praha, 2007.

R

Rádl E.: Dějiny filosofie. Votobia, Praha, 1998.

Raffalt R.: Velcí římsí císaři. Svoboda, Praha, 2001.

Ratzinger J.: Soř zeme. Kresťanstvo a katolícka cirkev na prelome tisícročí. Spolok svätého Vojtecha, Trnava, 1997.

Ravenscroft T.: Kopí osudu. Books, Brno, 1998.

Reinicke W.: Astrológia. Gemini, Bratislava, 1991.

Reischauer E. O., Craig A. M.: Dějiny Japonska. Lidové noviny, Praha, 2000.

Remešová V.: Ikonografie a atributy svatých. Zvon, Praha, 1991.

Riedel I.: Farben. In Religion, Gesellschaft, Kunst und Psychotherapie. Kreuz, Stuttgart, 1999.

Riemann F.: Astrologie. Využití astrologické symboliky v poradenství a psychoterapii. Portál, Praha, 2004.

Roberts J. M.: Východní Asie a antické Řecko. Balios, Praha, 1999.

Robinson D. J.: Poruchy osobnosti podľa DSM-IV. Vydavateľstvo F, Trenčín, 2002.

Roček Z.: Historie obratlovců. Evoluce, fylogeneze, systém. Academia, Praha, 2002.

Root M. L.: Táhirih the Pure. Kálimat, Los Angeles, 2000.

Rougemont D.: Západ a láska. Kalligram, Bratislava, 2001

Roux J.: Dějiny Střední Asie. Lidové noviny, Praha, 2007.

Rowe D. C., Plomin R.: The Importance of non-shared environmental influences in behavioral development. *Development Psychology*, 1981, 17, p. 517-531.

Royt J., Šedinová H.: Slovník symbolů. Kosmos, příroda a člověk v křesťanské ikonografii. Mladá fronta, Praha, 1998.

Rudhyar D.: Astrologická znamení. Púdorys, Praha, 2002.

Rulíšek H.: Postavy, atributy, symboly. Slovník křesťanské ikonografie. Karmášek, České Budějovice, 2006.

Růžička R.: Akupunkturní mikrosystémy. Oblast hlavy. Nadatur, Praha, 1999.

S/Š

Sagan C., Druyan A.: Stíny zapomenutých předků. Eminent, Praha, 1999.

Sagart L.: The origin of Chinese tone. International Symposium on „Tone languages in the world“, Tokyo, December 10-12, 1998.

Santillana G., Dechend H.: Hamlet's Mill. An essay on myth and the frame of time. Gambit, Boston, 1969.

Sartre J.: Existencializmus je humanizmus. Slovenský spisovateľ, Bratislava, 1997.

Saunders R.: Physiognomie and Chiromancie. Nathaniel Brooke, London, 1671.

Scarre Ch. a kol.: Zaniklé světy. Velký atlas archeologie. Baset, Praha, 1995.

Schauber V., Schindler H. M.: Rok se svatými. Karmelitánské nakladatelství, Kostelní Vydří, 2002.

Schönfeld V.: Učebnice vědecké grafologie. Elfa, Praha, 2000.

Schopenhauer A.: Svet ako vôľa a predstava. Kalligram, Bratislava, 2010.

Séde G.: Les Templiers sont parmi nous. Julliard, Paris, 1962.

Seneca L. A.: Ad Lucilium epistulae morales. Bernier, Paris, 1887.

Shakespeare W.: The Illustrated Stratford Shakespeare. Chancellor Press, London, 1992.

Shaw I.: The Oxford History of Ancient Egypt. University Press, Oxford, 2000.

Sheldrake R.: Tao přírody. Gardenia, Bratislava, 1994.

Simonton D. K.:

- (1) Number of eminently creative individuals in the history of Japan. In: Peter Bernholz & Roland Vaubel (ed.): Political Competition, Innovation and Growth in the history of Asian Civilizations. Elgar, Cheltenham, 2004.
- (2) Galtonian Genius, Kroeberian Configurations, and Emulation: A Generational Time-Series Analysis of Chinese Civilization. *Journal of Personality and Social Psychology*, 1988, Vol. 55, No. 2, p. 230-238.
- (3) Greatness. Who Makes History and Why. Guilford, New York, 1994.

Singh D.: Female Mate Value at a Glance: Relationship of Waist-to-Hip Ratio to Health, Fecundity and Attractiveness. *Neuroendocrinology Letters Special Issue, Suppl. 4, Vol 23, December 2002.*

Sitek D.: Ancient Egypt. History and Chronology. <http://www.narmer.pl>, 2003.

Sklenář K.: Tanec obrů. Academia, Praha, 1996.

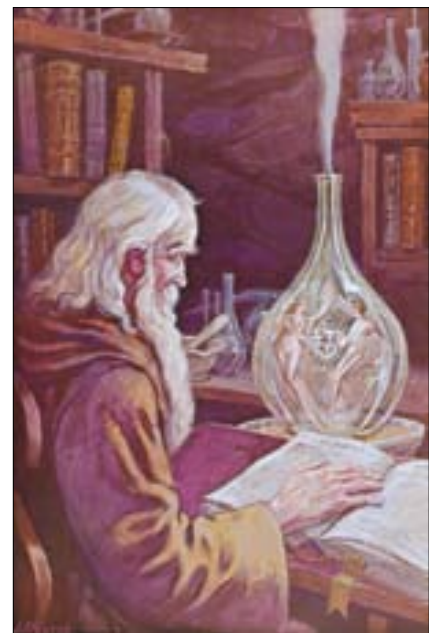
Maximilien Robespierre, vůdce jakobínů v roce 1790.

Novinář revoluce Jean-Paul Marat zavražděný ve vaně, 1793.

Národní shromáždění v míčovně přísahá, že se nerozejde dříve, než vypracuje novou ústavu. 1789.

John Augustus Knapp: Dovězení Velkého díla, 1928.

Recept na výrobu zlata od Kleopatry alchymistky, kolem roku 300.

Sládkovič A.: Marína. Pezolt, Košice, 1995.

Smith D. E.: History of Mathematics II. Ginn, Boston, 1925.

Smolka J.: Dějiny hudby jako vědní odbor a jejich periodizace. SPN, Praha, 1990.

Solovjov V.:

- (1) Idea nadčlověka. Votobia, Olomouc, 1997.
- (2) Drama Platónova života. Spolek moravských nakladatelů, Samotičky, 1997.
- (3) Zmysel lásky. Kalligram, Bratislava, 2002.
- (4) Filosofické základy komplexního vědění. Refugium, Velehrad, 2001.

Sorokin P. A.: Social and Cultural Dynamics. Bedminster, New York, 1962.

Spáčilová L., Wolfová M.: Germánská mytologie. Votobia, 1996.

Spengler O.: Zánik Západu. Obrisy morfologie světových dějin. Academia, Praha, 2010.

SQPN: <http://saints.sqpn.com>, 2012.

Steiner R.:

- (1) Das Miterleben des Jahreslaufes in vier kosmischen Imaginationen. Goetheanum Verlag, Dornach, 1943.
- (2) Das Rätsel des Menschen. Die geistigen Hintergründe der menschlichen Geschichte. Rudolf Steiner Verlag, Dornach, 1992.
- (3) Der innere Aspekt des sozialen Rätsels. Rudolf Steiner Verlag, Dornach, 1968.
- (4) Die Polarität von Dauer und Entwicklung im Menschenleben. Die kosmische Vorgeschichte der Menschheit. Rudolf Steiner Verlag, Dornach, 1983.
- (5) Okultní fyziologie. Ioanes, Březnice, 1997.

(6) Perspektiven der Menschheitsentwicklung. Der materialistische Erkenntnisimpuls und die Aufgabe der Anthroposophie. Rudolf Steiner Verlag, Dornach, 1979.

(7) Tajná věda v nástinu. Ioanes, Březnice, 1997.

(8) Záhady filosofie. Michael, Olomouc, 1998.

(9) Das Initiaten-Bewußtsein. Die wahren und die falschen Wege der geistigen Forschung. Rudolf Steiner Verlag, Dornach, 2004.

(10) Das Verhältnis der Sternenwelt zum Menschen und des Menschen zur Sternenwelt. Rudolf Steiner Verlag, Dornach, 1994.

(11) Die Mission einzelner Volksseelen im Zusammenhang mit der germanisch-nordischen Mythologie. Rudolf Steiner Verlag, Dornach, 1982.

(12) Duchovné bytosti v nebeských telesách a přírodních říšach. Sophia, Bratislava, 1996.

(13) Geistige Hierarchien und ihre Widerspiegelung in der physischen Welt. Rudolf Steiner Verlag, Dornach, 1991.

(14) Umwandlungsimpulse für die künstlerische Evolution der Menschheit. Goetheanum, Dornach, 1928.

(15) Die Philosophie der Freiheit. Grundzüge einer modernen Weltanschauung. Emil Felber, Berlin, 1894.

Stewart R.: Myšlenky, které utvářely svět. Knižní klub, Praha, 1998.

Stibbe M.: Seven Soul Types. Hawthorn Press, Stroud, 1992.

Stormová R.: Encyklopedie východní mytologie. Rebo, Dobřejovice, 2000.

Strathern P.: Mendelejev's Dream – The Quest For the Elements. Berkley Books, New York, 2000.

Stritz E.: Čo nám hovorí písmo. Grafológia pre každého. Enigma, Nitra, 1996.

Strnad J., Filipský J., Holman J., Vavroušková S.: Dějiny Indie. Lidové noviny, Praha, 2003.

Strong D. E.: Antické umění. Artia, Praha, 1970.

Šalát T.: Malá encyklopédia matematiky. Obzor, Bratislava, 1978.

Šišková I.: Dejiny hudby IV. Európsky klasicizmus. FiF UK, Bratislava, 1988.

Špůrek M.:

- (1) Encyklopedie západní astrologie. Vodnář, Praha, 1997.
- (2) Indická astrologie. Vodnář, Praha, 1995.

Štoll I.: Dějiny fyziky. Prometheus, Praha, 2009.

Šusta J.: Dějepisectví. Jeho vývoj v oblasti vzdělanosti západní ve středověku a době nové. Historický klub, Praha, 1946.

Švankmajer M., Veber V., Sládek Z., Moulis V.: Dějiny Ruska. Lidové noviny, Praha, 1995.

Symons D.: The Evolution of Human Sexuality. Oxford University Press, New York, 1979.

T

Teggart F.: Rome and China. A Study of Correlations in Historical Events. University Press, Berkeley, 1939.

Thapar R.: A History of India I. Penguin, New Delhi, 1990.

Thommes E. W., Duncan M. J., Levison H. E.: The Formation of Uranus and Neptune Among Jupiter and Saturn. Astronomical Journal 123 (2002), p. 2862-83.

Toman R.:

- (1) Gotika. Slovart, Praha, 2000.
- (2) Renaissance. Kōnemann, Köln, 1994.
- (3) Románské umění. Slovart, Praha, 2006.
- (4) Baroko. Slovart, Praha, 1999.

Treadgold W. T.: A History of the Byzantine State and Society. University Press, Stanford, 1997.

Trithemius J.: De Septem Secundeis, id est, intelligentiis, sive Spiritibus Orbes post Deum moventibus. Sponheim, 1508.

U

Uhlig H.: Sumeri. Obzor, Bratislava, 1983.

Underhill E.: Mystika. Podstata a cesta duchovního vědomí. Dybbuk, Praha, 2004.

USA Today: The rise and fall of Rome and America. USA Today Magazine, 1. dubna 2010.

V

Vágner P.: Theatrum Chemicum. Kapitoly z dějin alchymie. Paseka, Praha, 1995.

Vágnerová M.: Vývojová psychologie. Dětství, dospělost, stáří. Portál, Praha, 2000.

Váňa Z.: Svět slovanských bohů a démonů. Panorama, Praha, 1990.

Veblen T. B.: The Theory of Leisure Class. Chicago, 1899.

Vergilius: Zpěvy pastýřské. Praha, Paseka, 2004.

Vernet J.: Arabské Španělsko a evropská vzdělanost. Marek, Brno, 2007.

Versnel H. S.: Inconsistencies in Greek and Roman Religion 2. Transition and reversal in myth and ritual. E. J. Brill, Leiden, 1993.

Veselovský Z.: Obecná ornitologie. Academia, Praha, 2001.

Vidal-Naquet P. a kol.: Dějiny lidstva. Od pravěku do konce dvacátého století. Mladá fronta-Argo, Praha, 1999.

Vien N. K.: Dejiny Vietnamu. Pravda, Bratislava, 1978.

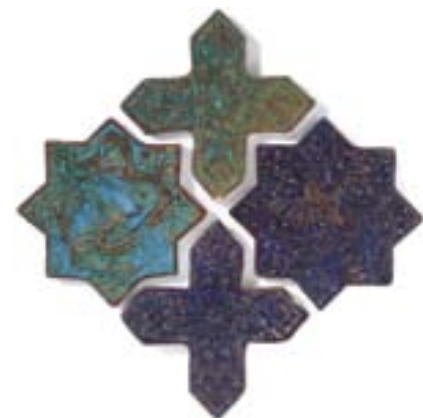
Karl Bodmer: Býčí tanec Mandanů, 1832.

Londýnská zoologická zahrada v roce 1835.

Stránka o panterovi z rukopisu Fysiologa, 9. stol.

Ornamentální dlaždice z Íránu, kolem 1300.

Vitray-Meyerovitch E.: Rúmí a súfismus. Úvod do islámské mystiky. CAD Press, Bratislava, 1993.

Vurm B.: Tajné dějiny Evropy. Eminent, Praha, 1998.

W

Waerden B. L.: Science Awakening II. Noordhof, Leyden, 1974.

Wallace W.: Descartes. Encyclopaedia Britannica. University Press, Cambridge, 1911.

Walters R. J. L.: Drahé kameny. Balios, Praha, 1999.

Watanabe M. E.: Generating Heat: New Twists in the Evolution of Endothermy. BioScience, June 2005, Vol. 55, No. 6.

Weatherford J.: Čingischán a utváření moderního světa. BB art, Praha, 2006.

Weber M.:

- (1) Die protestantische Ethik und der Geist des Kapitalismus. J. C. B. Mohr, Tübingen, 1984.
- (2) Sociologie náboženství. Vyšehrad, Praha, 1998.

Webster R.: Encyklopedie andělů. Volvox Globator, Praha, 2009.

Wehr G.: Mistr Eckhart. Votobia, Olomouc, 1999.

Weinberg S.: První tři minuty. Mladá fronta, Praha, 2001.

Werner K.:

- (1) Malá encyklopedie hinduismu. Atlantis, Brno, 1996.
- (2) Náboženství jižní a východní Asie. Masarykova univerzita, Brno, 1995.

Wikipedia:

- (1) Antiquarian. <http://en.wikipedia.org/wiki/Antiquarian>, 18.12.2011.
- (2) Byzantine Law. http://en.wikipedia.org/wiki/Byzantine_law, 2.7.2012.
- (3) Chinese astronomy. http://en.wikipedia.org/wiki/Chinese_astronomy, 27.4.2009.

(4) Chinese Musicians. http://en.wikipedia.org/wiki/Category:Chinese_musicians, 10.8.2011.

(5) Cloistered rule. http://en.wikipedia.org/wiki/Cloistered_rule, 17.7.2009.

(6) Emperor. <http://en.wikipedia.org/wiki/Emperor>, 2008.

(7) History of anarchism. http://en.wikipedia.org/wiki/History_of_anarchism, 16.12.2008.

(8) History of Archaeology. http://en.wikipedia.org/wiki/History_of_archaeology, 18.12.2011.

(9) History of astronomy. http://en.wikipedia.org/wiki/History_of_astronomy, 2008.

(10) History of optics. http://en.wikipedia.org/wiki/History_of_optics, 18.5.2009.

(11) History of supernova observation. http://en.wikipedia.org/wiki/History_of_supernova_observation, 22.11.2007.

(12) Holy_Roman_Emperor. http://en.wikipedia.org/wiki/Holy_Roman_Emperor, 26.6.2011.

(13) Indian astronomy. http://en.wikipedia.org/wiki/Indian_astronomy, 27.4.2009.

(14) Islamic astronomy. http://en.wikipedia.org/wiki/Islamic_astronomy, 27.4.2009.

(15) List of British monarchs. http://en.wikipedia.org/wiki/List_of_British_monarchs, 26.6.2011.

(16) List of celebrated domes. http://en.wikipedia.org/wiki/List_of_celebrated_domes, 7.8.2012.

(17) List of Egyptian pyramids. http://en.wikipedia.org/wiki/List_of_Egyptian_pyramids, duben 2010.

(18) List of English monarchs. http://en.wikipedia.org/wiki/List_of_English_monarchs, 26.6.2011.

(19) List of Epicurean philosophers. http://en.wikipedia.org/wiki/List_of_Epicurean_philosophers, 7.8.2011.

(20) List of French monarchs. http://en.wikipedia.org/wiki/List_of_French_monarchs, 26.6.2011.

(21) List of largest domes of its time. http://en.wikipedia.org/wiki/List_of_largest_domes_of_its_time, 7.8.2012.

(22) List of Mesoamerican pyramids. http://en.wikipedia.org/wiki/List_of_Mesoamerican_pyramids, 15.5.2012

(23) List of Roman Laws. http://en.wikipedia.org/wiki/List_of_Roman_laws, 5.1.2011.

(24) Mineralogy. <http://en.wikipedia.org/wiki/Mineralogy>, 21.5.2009.

(25) Named gemstones. http://en.wikipedia.org/wiki/Category:Named_gemstones, 2009.

(26) Neostoicism. <http://en.wikipedia.org/wiki/Neostoicism>, 16.5.2012.

(27) Ophtalmology. <http://en.wikipedia.org/wiki/Ophtalmology>, 18.5.2009.

(28) Pyramiden von al-Kurru. http://de.wikipedia.org/wiki/Pyramiden_von_al-Kurru, 15.4.2010.

(29) Pyramiden von Meroe. http://de.wikipedia.org/wiki/Pyramiden_von_Meroe, 15.4.2010.

(30) Pyramiden von Nuri. http://de.wikipedia.org/wiki/Pyramiden_von_Nuri, 15.4.2010.

(31) Roman Law. http://en.wikipedia.org/wiki/Roman_law, 2.7.2012.

(32) Vault. [http://en.wikipedia.org/wiki/Vault_\(architecture\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Vault_(architecture)), 7.8.2012.

(33) History of Trigonometry. http://en.wikipedia.org/wiki/History_of_trigonometric_functions, 15.4.2009.

Willis R.: Mytologie světa. Slovart, Praha, 1997.

Winkelhöferová V.: Dějiny odívání. Japonsko. Lidové noviny, Praha, 1999.

Wirth A.: Geschichte Asiens und Osteuropas. Gebauer-Schwetschke, Halle, 1905.

Witteveen H. J.: Univerzální súfismus. Alternativa, Praha, 1998.

Wolff O.: Grundlagen einer geisteswissenschaftlich erweiterten Biochemie. Freies Geistesleben, Stuttgart, 1998.

Wolpert L.: Triumf embrya. Academia, Praha, 1995.

Wood E.: Yoga. Penguin, Baltimore, 1967.

Z/Ž

Zamarovský V.:

- (1) Bohové a hrdinové antických bájí. Mladá fronta, Praha, 1982.
- (2) Bohovia a králi starého Egypta. Mladé letá, Bratislava, 1986.

Zástěrová B. a kol.: Dějiny Byzance. Academia, Praha, 1996.

Zbavitel D., Vacek J.: Průvodce dějinami staroindické literatury. Arca JiMfa, Třebíč, 1996.

Zbavitel D.: Starověká Indie. Panorama, Praha, 1985.

Zentrich J. A.: Třetí cesta ke zdraví aneb ekologie duše. Fontána, Olomouc, 1994.

Zrzavý J., Storch D., Mihulka S.: Jak se dělá evoluce. Od sobeckého genu k rozmanitosti života. Paseka, Praha, 2004.

Žukov J. M. a kol.: Dějiny světa. Státní nakladatelství politické literatury, Praha, 1958.

Erb Róberta Devereux, hraběte z Essexu (1591-1646).